

360

Vak 57

F. Breidfeldt

B.

BEZOEKEN BIJ JEZUS.

Deze negende uitgaaf van het werkje: „Bezoeken bij Jezus Christus in het Allerheiligste Sakrament des Altaars“ wordt door ons bij dezen goedgekeurd en aan de gods vrucht der geloovigen aanbevolen.

Haarlem, 4 Maart 1881.

† P. M. SNICKERS. Kamerling
Bisschop van Haarlem. ring
he

M

VAK

57

No. 360

B E Z O E K E N

BIJ

JEZUS CHRISTUS

IN HET

ALLERHEILIGSTE SAKRAMENT DES ALTAARS

DOOR DEN HEILIGEN

ALPHONSUS MARIA DE LIGUORI.

UIT HET ITALIAANSCH VERTAALD

DOOR

JOANNES THEODORUS BEELEN,

KERS. Kamerheer van Z. H. Pius IX, Lid der Vergade-
ring van den Index, Doctor in de Godgeleerd-
heid, Kanunnik van Luik en Hoogleeraar
van de H. Schrift en de Oostersche
talen aan de Katholieke Hooge-
school van Leuven.

NEGENDE UITGAAF.

Met Kerkelijke goedkeuring.

AMSTERDAM,
F. H. J. BEKKER.

1881.

Door den Uitgever is voldaan aan
de bepalingen der Wet, en daardoor
het regt van eigendom tegen nadruk
verzekerd.

EEN WOORD VAN DEN VERTALER

BIJ DE

VIJFDE UITGAVE.

Onze Nederduitsche vertaling van LIGUORI's Bezoeken bij Jezus Christus in het allerheiligste Sakrament des Altaars, is tot hiertoe viermaal door ons uitgegeven, tweemaal naar de Vlaamsche, en tweemaal naar de Nederlandsche spelling; en alle vier deze uitgaven zijn gedrukt te Leuven.

De nadrukken dier vertaling in Holland zijn alle geschied zonder onze voorkennis en verlof; wij hebben ook daarna aan geen van die nadrukken onze goedkeuring gegeven, en wij erkennen er niet eenen van voor echt.

Maar voor echt erkennen wij deze

vijfde uitgave, bekostigd en bezorgd door den Heer WINKELHAGEN, Boekhandelaar te Amsterdam, die thans het kopieregt bezit van onze vertaling. (1)

Aangaande deze vijfde uitgave dient nog gezegd, dat zij die vertaling bevat op nieuw door ons naauwkeurig geheel en al overgezien, en op verschillende plaatsen verbeterd.

Prof. BEELEN.

Leuven, 20 Julij 1862.

(1) Dit kopieregt is thans overgegaan op den Heer F. H. J. BEKKER te Amsterdam, die de zesde, zevende, achtste en ook deze negende uitgave met onze volle goedkeuring in het licht heeft gegeven.

VOORREDE VAN DEN VERTALER.

De liefde is uit haren aard mededeelzaam; en deze eigenschap der liefde wijst ons de openbaring dan ook aan in God, die de liefde zelve is. Hij schiep ons naar zijn beeld en gelijkenis, en door de menschwording van het eeuwig Woord des Vaders, werd onze menschelijke natuur met eenen goddelijken persoon vereenigd, en alzoo deelgenoot der Godheid; terwijl in het aanbiddeijk geheim des Altaars, waarin de God-mensch Jezus Christus zich zelve geheel en al met elk onzer vereenigt, de hoogstmogelijke mededeeling van God aan den mensch, en dus ook het grootste bewijs van zijne liefde voor hem te vinden is. Teregt zeide daarom ook de H. Kerkvergadering van Trente, van het allerheiligste Sakrament des Altaars sprekende, dat God daarin de schatten van zijne

liefde, om zoo te zeggen, had uitgeput. (1)

Liefde nu vraagt wederliefde; en om die wederliefde voor Jezus in het allerheiligste Sakrament onder de geloovigen op te wekken, schreef de H. Alphonsus in het Italiaansch, zijne moedertaal, het gulden boekje, getiteld: Visite al SS. Sacramento, dat is: Bezoeken bij Jezus in het allerheiligste Sakrament; een werkje dat, met den bijstand van Gods genade, ook niet miste het doel te bereiken, hetwelk die heilige bisschop met het opstellen daarvan beoogde.

Reeds overlang was ons dit boekje bekend, en wij hielden de verbreiding daarvan zoo nuttig, dat wij besloten, eene vertaling daarvan voor onze landgenooten

---

(1) Salvator noster, discessurus ex hoc mundo ad Patrem, sacramentum hoc instituit, in quo divitas divini sui erga homines amoris velut effudit.
 CONC. TRIDENTIN. SESS. XIII, CAP. 2.

te vervaardigen, ⁽¹⁾ gelijk wij dan ook werkelijk deden, nu reeds eenige jaren geleden.

Het is alzoo de vrucht van vroegere vlijt, welke wij thans aan onze Katholieke landgenooten aanbieden, hopende daardoor tot vermeerdering van hun geestelijk heil iets te kunnen bijdragen. Onze vertaling is getrouw, en, om de genoegzame kennis der Italiaansche taal, welke wij tijdens ons vijfjarig verblijf te Rome meenen verkregen te hebben, gelooven wij ons te kunnen vleijen, dat wij den heiligen Schrijver overal wel begrepen hebben.

Dat dan dit werkje in veler handen gerake, en hunne harten in wederliefde tot Jezus doe ontvlammen, is onze innigste wensch en onze vurigste bede.

DE VERTALER.

⁽¹⁾ In de Fransche vertaling van dit werkje, ten minste in die welke mij onder de oogen gekomen is, heeft men LIGUORI's begroetingen van de H. Maagd, geheel weggelaten, — waarom weten wij niet, — en daarvoor iets anders in de plaats gesteld, dat niet van dien heiligen schrijver is.

KERKELIJKE GOEDKEURING

Imprimatur.

Mechliniae,   J. B. PAUWELS,
11 Maii 1843.   VIC. GEN.

Imprimatur.

Harlemi,   H. VAN BEEK,
7 Oct. 1862.   VIC. GEN.

INLEIDING
VAN DEN HEILIGEN LIGORIO
TOT ZIJNE
BEZOEKEN BIJ JEZUS
IN HET ALLERHEILIGSTE
SAKRAMENT DES ALTAARS.

Het geloof leert ons, dat Jezus in het allerheiligste Sakrament des Altaars, onder de gedaante van brood, wezenlijk tegenwoordig is. Hij rust daar op onze altaren als op een troon van barmhartigheid; daar geeft Hij ons op eene treffende wijze Zijne liefde te kennen, door nacht en dag, verborgen onder die nederige gedaante, in ons midden te verblijven. Het is bekend, dat de H. Kerk dáárom bijzonderlijk den feestdag van het Heilige Sakrament heeft willen instellen, en den luister daarvan door een plegtigen omgang verhoogen, opdat de

geloovigen door hunne godsdienstige vereeringen en de uitboezeming hunner wederliefde, op eene buitengewone wijze hunne dankbaarheid zouden betuigen voor dit liefdevol verblijf van Jezus Christus in het allerheiligste Sakrament.

Maar ach! wat al oneerbiedigheden en onteering heeft onze beminnelijke Verlosser in dit Heilige Sakrament reeds verdragen van die zelfde menschen, voor welke Hij, om hun Zijne liefde te toonen, hier op aarde, op onze altaren, Zijne woning heeft willen vestigen! Ook beklagde Jezus zich daarover eens bij Zijne beminde dienaar, zuster Margareta Alacoque, gelijk verhaald wordt door den schrijver van het werk over de *Devotie tot het heilig hart van Jezus*. Eens op een dag namelijk, dat zuster Margareta voor het Allerheiligste biddend lag nedergeknield, vertoonde Jezus haar op een troon van vlammen Zijn hart,

met doornen gekroond en een kruis daarop, terwijl Hij zóó tot haar sprak: »Ziedaar mijn hart, zoo vol van liefde tot de menschen, een hart, dat niets ontzien heeft, om hun zijne liefde te toonen! En in plaats van mij erkentelijk daarvoor te wezen, zijn zij toch grootendeels jegens mij zoo ondankbaar: oneerbiedigheid, laauwheid, versmading en heiligschennis, ziedaar wat ik in dit Sakrament van de meesten te verdragen heb; en dat ook nog wel van dezulken, die aan mij op eene bijzondere wijze zijn toegewijd: iets hetgeen mijn hart op het allergevoeligste treft!» Hierop begeerde Jezus van haar, dat, ter vereering van Zijn aanbiddelijk hart, de eerste vrijdag, na het *octaaf* van den feestdag van het Heilig Sakrament, zou toegeheiligd worden aan een bijzonder feest, waarop dezulken, die Hem van harte liefhebben, zich bevljtigen moesten, om door hunnen eerbied

en hunne liefde den smaad te vergoeden, die Hem in dit Sakrament van zoo velen wordt aangedaan; en overvloedige genaden beloofde Jezus aan allen, die Hem deze vergoeding zouden gegeven hebben.

Nu begrijpen wij ook wat de Heer eens zeide door den mond van Zijnen Profet: dat Hij er Zijn genoegen in vond onder de kinderen der menschen te wonen. Ofschoon door hen verlaten, ja zelfs veracht, kan Hij er toch niet toe komen om zich van hen te verwijderen. En daaruit kunnen wij dan ook opmaken, hoeveel genoegen aan het hart van Jezus diegenen geven, die Hem dikwijls bezoeken, en hem gezelschap houden in onze kerken, waar Hij wezenlijk tegenwoordig is in het allerheiligste Altaargeheim. Aan de H. Maria Magdalena de Pazzi beval Jezus, dat zij Hem dagelijks drie-en-dertig malen in het allerheiligste Sakrament zou bezoeken; aan

welk bevel die heilige bruid van den Zaligmaker dan ook stiptelijk gehoorzaamde, terwijl zij, gelijk verhaald wordt in haar leven, bij elk bezoek altijd trachtte zoo dicht mogelijk te wezen bij de plaats, waar Jezus rustte.

Maar laten *zij* in mijne plaats spreken al die godvruchtige Christenen, die de zalige gewoonte hebben van zich met Jezus Christus in het allerheiligste Sakrament te onderhouden; laten *zij* ons zeggen, hoe vele genaden en welk een licht zij daar ontvangen; hoe hun hart daar ontgloeit in heilige liefde, en welken voorsmaak van den Hemel zij genieten in de tegenwoordigheid van hunnen God, die daar schuilt onder de gedaante van brood. Pater Ludovicus La Nusa, een heilig man en een beroemd missionaris in Sicilië, was, toen hij nog als jongman in de wereld verkeerde, zoo brandend van liefde voor Jezus Christus, dat

hij scheen zich niet te kunnen verwijderen uit de tegenwoordigheid van zijnen beminden Heer; zoo groot waren de zielsgeneugten, die hij bij zijnen Jezus smaakte! Zijn biechtvader nu had hem bevolen, dat hij, uit gehoorzaamheid, zijn bezoek bij het H. Sakrament niet langer dan een uur mogt rekken. Als dan die tijd verstreken was, kon men bemerken, zegt de schrijver van zijn leven, hoeveel geweld La Nusa zich moest aandoen om het gegeven bevel na te komen, en hoe hij zich als van den boezem van Jezus moest losrukken; hij was dan gelijk aan een zuigeling, dien men van de borsten zijner moeder afneemt, terwijl het kind nog met alle graagte aan het zuigen is; en als dan La Nusa de kerk zou uitgaan, dan bleef hij, zegt men, nog eerst een oogenblik staan voor het altaar, zijne oogen daarop slaande, en herhaalde buigingen daarvoor ma-

kende, als kon hij er niet toe komen om afscheid te nemen van zijnen beminden Jezus. Even zoo ging het ook met den H. Aloysius de Gonzaga: men had dien heiligen jongeling eens bevolen, dat hij, uit gehoorzaamheid, een tijd lang, niet zou gaan bidden voor het Allerheiligste; kwam hij dal. voorbij het Tabernakel, dan voelde hij zich als vastgehouden om daar te blijven en moest zich een zeker geweld aandoea, om zich te verwijderen terwijl hij dan met een teeder gevoel van liefde uitriep: *Recede a me, Domine!* Laat mij gaan, o Heere!

Bij Jezus in het allerheiligste Sakrament vond Franciscus Xaverius verkwikking van zijnen zwaren apostolischen arbeid in de Indiën; den dag bragt die heilige man door met te werken voor het heil der zielen, terwijl een goed gedeelte van den nacht door hem besteed werd in gebeden te storten voor het Allerhei-

ligste. Zoo was ook de H. Franciscus Régis gewoon te doen; en gebeurde het soms, dat hij de kerk gesloten vond, dan getroostte hij zich, voor de kerkdeur, zelfs in regen en koude, een tijd lang geknield te blijven, om ten minste zóó uit de verte zich met zijnen vertrooster Jezus in het H. Sakrament te kunnen onderhouden. De H. Franciscus van Assisi liet nooit na, bij elke moeilijkheid, die hem voorkwam, zijnen Jezus in het Allerheiligste daarover te raadplegen. Bij uitstek teeder was ook de godsvrucht van koning Wenceslaüs tot het allerheiligste Sakrament; bij uitstek groot was zijne liefde voor Jezus in dit aanbiddelijk geheim. Met eigen handen zamelde hij graan in en leesde druiven, waarvan hij vervolgens zelf het brood kneedde en den wijn bereidde, welke voor het H. Offer der Mis moesten gebruikt worden. Bovendien ontzag die heilige

vor
dur
ver
gaa
die
van
van
ch
ral
na
sch
ee
na
ne
ko
da
de
vo

eo
da
er
d
w

vorst zich niet, des nachts, zelfs gedurende den winter, zijn paleis te verlaten, om het Allerheiligste te gaan bezoeken; waardoor dan ook die schoone ziel zoo brandend werd van liefde tot God, dat de gloed daarvan zich mededeelde aan zijn lichaam, zoodat zijne voeten de sneeuw rakende, de ruwe koude daarvan wegnamen. Want men weet uit de geschiedenis, dat, toen die heilige man eens op een nacht door de sneeuw naar de kerk ging, gevolgd van zijnen dienaar, en deze over de felle koude klaagde, Wenceslaüs hem zeide, dat hij in *zijne* voetstappen zou treden; hetwelk zijn dienaar doende, nu volstrekt geen koude meer gevoelde.

Wij kunnen hier op aarde geen edeler en beminnelijker schat vinden dan Jezus in het heilig altaargeheim; en zonder twijfel is, na het gebruik der H. Sakramenten, onder al de godwruchtige oefeningen, de oefening

van Jezus Christus in het Heilige Sakrament te bezoeken de eerste in rang, de aangenaamste aan God, en voor onze zielen de voordeeligste.

Daarom, geloof mij, beminde lezer, laat het ook u welgevallen deze godvruchtige oefening te doen; neem dagelijks van uwen tijd een half uur of een kwartiertje af, om in eene of andere kerk Jezus Christus in het Allerheiligste te bezoeken. Neem er eens de proef van, en gij zult ondervinden, hoe groot een voordeel gij uit die heilige oefening trekken zult. Wees verzekerd, dat de tijd, dien gij daarmede besteden zult, allernuttigst zal zijn om het leven van uwe ziel te onderhouden, en dat de oogenblikken, doorgebracht in de tegenwoordigheid van Jezus in het allerheiligste Sakrament, nog eens uwen troost zullen uitmaken op uw sterfbed en in de eeuwigheid. Weet ook dit, dat een kwartier uurs te bidden

in de tegenwoordigheid van Jezus, misschien nuttiger voor uwe ziel zal wezen, dan de overige geestelijke oefeningen, die gij dagelijks verrigt. Het is wel waar, dat God, zonder onderscheid van plaats, overal de gebeden verhoort van hen, die hem aanroepen, want zijne belofte staat vast: *Vraagt, en gij verkrijgt.* Maar het is ook waar, wat zeker schrijver zegt, dat Jezus zijne genaden in ruime mate uitdeelt aan hen, die Hem in zijn H. Sakrament bezoeken. Zoo zeide ook de gelukzalige Henricus Suso, dat Jezus in het heilige altaargeheim meer dan ergens anders de gebeden der geloovigen verhoort. En zeg mij, waar maakten de godvruchtige zielen heerlijker voornemens dan aan den voet van Jezus in het H. Sakrament? En wie weet, lieve lezer, of ook gij niet nog eens, in eene of andere kerk Jezus bezoekende, het stellig besluit zult maken van u

geheel en al aan God te geven! Ik voor mij kan u zeggen, dat ik het aan de godsvrucht tot Jezus in het Allerheiligste, ofschoon flauw en onvolmaakt door mij beoefend, toch te danken heb, dat ik nu buiten de wereld ben, waarin ik, ongelukkige, tot aan mijn zesentwintigste jaar heb verkeerd. Gelukkig noem ik u, lieve lezer, indien gij vroeger dan ik aan de wereld kunt vaarwel zeggen, en u geheel en al opofferen aan Hem, die zich zelve geheel en al aan u gegeven heeft! Nog eens, gelukkig noem ik u, en dat niet alleen voor de eeuwigheid, maar ook zelfs voor dit leven. Geloof mij vrij, al die wereldsche vermaken, die feesten, die schouwspelen, die avondpartijtjes, 't is alles vol bitterheid en steekt als doornen; geloof mij, ik weet het, helaas! bij ondervinding. En wees van den anderen kant overtuigd, dat Jezus eene ziel, die eer-

biedig bidt voor het H. Sakrament, veel beter weet te troosten, dan de wereld met al hare feesten en vermaken. O welk een zoete geneugte is het, met geloof en wat teedere godsvrucht te knielen voor het Tabernakel, om daar, gelijk een vriend met zijnen vriend, zich te onderhouden met Jezus Christus, die juist daarom op onze altaren is komen wonen, ten einde de smeekingen te verhooren van hen, die hem daar zouden komen bidden. Welk eene geneugte is het, *daar* aan Jezus vergiffenis te vragen voor de beleedigingen, die men Hem heeft aangedaan; aan hem, als aan eenen vriend, in wien wij al ons vertrouwen stellen, onze nooddrift te ontdekken; Hem *daar* te vragen om Zijne genade, Zijne liefde, Zijnen hemel! welk eene geneugte, *daar* oefeningen te doen van liefde tot dien Heer, die op dat altaar Zijnen hemelschen Vader voor

ons smeekt, brandend van liefde tot ons! Maar waartoe nog meer woorden gebezigd? *Gustate et videte!* Beproeft en ondervindt!

Om nu ook de godvruchtige bezoeken bij de H. Maagd aan te prijzen, wil ik hier mijnen lezers herinneren, dat, volgens het algemeen gevolgd gevoelen van den H. Bernardus, God geene genaden uitdeelt, die ons niet toekomen door de handen van Maria: *Deus nihil voluit nos habere, quod per manus Mariae non transiret.* Van daar ook dat Suarez schrijft, dat het thans in de Kerk een algemeen gevoelen is, dat, om genaden te verkrijgen, de voorspraak van Maria niet alleen nuttig, maar ook noodzakelijk is: *Sentit Ecclesia, Virginis intercessionum esse utilem et necessariam.* En eene niet geringe bewijsrede daarvoor is deze, dat de H. Kerk op Maria toepast die plaats uit

de heilige Schriftuur, waar gezegd wordt: *In mij is alle hoop des levens . . . Komt allen tot mij!* ECCL. 24, 26; gelijk ook deze; *Gelukkig hij, die naar mij hoort, en dag aan dag waakt aan mijne deuren. Die mij vindt zal het leven vinden*, enz. PROV. 8, 34. Gelukkig hij, die dagelijks zijne toevlugt neemt tot Maria's magtige voorspraak! Van daar ook dat de Kerk wil, dat wij allen Maria als ons aller hoop zullen groeten, zeggende: *Wees gegroet, Maria, onze hoop! Spes nostra, salve!*

De H. Bernardus, die Maria noemde heel den grondslag van zijne hoop (*totia ratio spei*), roept ons daarom toe: (1) »Laat ons trachten genaden te verkrijgen, en dit door de voorspraak van Maria;« want, zegt de H. Antonius, dit te beproeven zonder hare voorspraak, is willen vliegen zonder vleugelen. (2)

---

(1) *Quaeramus gratiam, et per Mariam quaeramus.* — (2) *Qui petit sine ipsâ duce sine aliis tentat volare.*

In het werk van Pater Auriëmma (*Affetti scambievoli*, etc.) kan men lezen, hoe ontelbaar vele genaden de H. Moeder Gods verleend heeft aan hen, die de godvruchtige gewoonte hadden van haar te bezoeken in eene of andere kerk die haren naam draagt, of voor eene of andere van hare beeltenissen. Daar leest men onder anderen, van den zaligen Albertus den Groote, van den abt Rupertus en van Pater Suarez, (die allen de godvruchtige gewoonte hadden, waarvan wij boven spraken), hoe Maria hun de gaaf van verstand verwierf, waardoor zij vervolgens zulke groote lichten geworden zijn in Gods Kerk. Zoo haalt Pater Auriëmma ook het voorbeeld aan van Joannes Berchmans, een Jesuit, die met bijzondere genade door Maria, begunstigd werd. Hij had de gewoonte van iederen dag Maria te bezoeken in eene *kapel* van het *Collegium Romanum*, terwijl hij

betuigde alle wereldsche liefde te verzaken, om, na God, alleen Maria te beminnen; en onder eene beeltenis van de moeder Gods had hij het volgende geschreven: (1) »Ik zal niet rusten voor dat ik eene teedere liefde gevoele voor mijne Moeder.« Van Bernardinus van Siëna verhaalt dezelfde schrijver, dat die heilige man, nog een jongeling zijnde, dag aan dag, even gelijk Berchmans, Maria ging bezoeken in eene kapel nabij de stadspoort. Maria, zeide hij, had hem zijn hart geroofd. Van daar ook, dat hij de gewoonte had van haar *Zijne beminde* te noemen. Hij voelde zich gedrongen, zeide hij, om haar dikwijls te bezoeken, en kon dit niet nalaten. Door de voorpraak van Maria, verkreeg Bernardinus dan ook de genade van de wereld

---

(1) *Numquam quiescam, donec obtinero tenerum amorem erga matrem meam.*

te verlaten, en die groote heilige en Apostel van Italië te worden, dien wij weten, dat hij vervolgens geworden is.

Daarom, lieve lezer, wees er op bedacht, bij uw dagelijksch bezoek bij Jezus in het Allerheiligste, ook een bezoekje te geven aan de H. Moeder Gods in eene of andere kerk, die haren naam draagt, of wel in uw huis voor hare beeltenis. En doet gij die oefening met liefde en vertrouwen, dan moogt ge veel verwachten van deze dankbare hemelkoningin, die, gelijk Andreas en Kreta zegt, gewoon is zelfs de geringste dienst allerrijkeliĳkst te beloonen.

Over de Geestelijke Communie.

Telkens aan het einde der bezoeken, die hier volgen, wordt de oefening der geestelijke Communie aan-

geraden; daarom zal het goed zijn, hier in 't kort te zeggen, wat men door de *geestelijke Communie* verstaan moet, en hoe nuttig die is. De geestelijke Communie dan bestaat, volgens den H. Thomas, in een hevig verlangen om zich met Jezus in het H. Sakrament te vereenigen, en Hem, in den geest, met een hart vol liefde te omhelzen, als hadde men Hem nu reeds werkelijk ontvangen.

Hoe aangenaam aan den Heere die oefening der geestelijke Communie is, en hoe groote genaden Hij daaraan heeft verbonden, dat leert ons het gebeurde met de godvruchtige Paula Maresca, de stichtster van het Sint-Catharina klooster in Napels; want, gelijk men verhaalt in haar leven, de Heer vertoonde haar twee kostbare vazen, eene zilveren en eene gouden, haar toevoegende, dat Hij in de gouden vaas hare werkelijke, en in de zilveren hare geestelijke

Communiën bewaarde. En aan de H. Johanna *van het Kruis* zeide Jezus, dat zij, zoo dikwijls zij geestelijker wijze communiceerde, eene genade verkreeg eenigermate gelijk aan die, welke zij zou ontvangen hebben, indien zij werkelijk tot de H. Communie ware genaderd. Om kort te gaan, de heilige Kerkvergadering van Trente spreekt met veel lof van de geestelijke Communie, en prijst de oefening daarvan den geloovigen aan. Ook hebben alle godvruchtige Christenen de gewoonte van dikwijls op eene geestelijke wijze te communiceren. De zalige Agatha *van het Kruis* deed dit elken dag twee honderd malen; en Pater Petrus Faber, de eerste medgezel van den H. Ignatius, zeide, dat, om Jezus Christus in het allerheiligste Sakrament met veel vrucht te ontvangen, de herhaalde oefening der geestelijke Communie allernuttigst was.

Dat dan niemand, die voortgang wil maken in de liefde tot Jezus Christus, nalate de geestelijke Communie te doen, ten minste zoo dikwijls als hij het H. Sakrament bezoekt, of het heilig Offer der Mis bijwoont. En beter nog ware het, dit bij die gelegenheden drie maal te herhalen, te weten in het midden, en op het einde van elk bezoek, dat men doet, of van elke heilige Dienst, waarbij men tegenwoordig is. Wees overtuigd, lieve lezer, dat de oefening der geestelijke Communie veel grooter nut aanbrengt, dan sommigen wel meenen. En wat is er te gelijker tijd gemakkelijker dan die oefening? Men doet die communie, zeide bovengenoemde Johanna van *het Kruis*, zonder door iemand opgemerkt te worden, en zonder dat men vooraf behoeft te vasten, of verlof daarvoor te vragen van zijnen biechtvader; men doet haar op welk uur

van den dag men maar wil; met ééne oefening van liefde is alles verrigt.

Wijze van de Geestelijke Communie te doen.

Lieve Jezus, ik geloof, dat Gij in het allerheiligste Sakrament des Altaars wezenlijk tegenwoordig zijt. Ik bemin U boven al, en wenschte U in mijn binnenste te ontvangen. Maar dewijl ik dit thans niet werkelijk doen kan, zoo smEEK ik U, om ten minste op eene geestelijke wijze in mijn hart te komen. Zie, ik omhels U, als hadde ik U reeds werkelijk ontvangen, en ik vereenig mij geheel en al met U. Laat niet toe, o lieve Jezus, dat ik mij ooit van U afscheide! —

Of korter:

Ik geloof, lieve Jezus, dat Gij in het allerheiligste Sakrament tegen-

woordig zijt. Ik bemin U, en verlang mij met U te vereenigen. Kom dan in mijn hart; ik omhels U; o verlaat mij nooit meer!

SCHIETGEBED.

Absorbeat, quæso, Domine Jesu Christe, mentem meam ignita et melliflua vis amoris tui, ut amore amoris tui moriar, qui amore amoris mei dignatus es mori. De H. Franciscus.

*O Liefde, die niet bemind wordt!
O Liefde, die niet gekend zijt!* H. Maria Magdalena de Pazzi.

GEBED

VOOR DE BEZOEKEN BIJ HET ALLERHEILIGSTE SAKRAMENT.

Heere Jezus Christus, die, om de liefde, welke Gij den menschen toedraagt, dag en nacht onder de ge-

daante van brood op onze altaren rust, terwijl Gij daar vol goedheid ons afwacht, en met liefde allen ontvangt, die komen om U in het allerheiligste Sakrament te bezoeken, — ik geloof, dat Gij *daar* wezenlijk tegenwoordig zijt; ik aanbid U uit den afgrond van mijn niet, en bedank U, voor al de genaden, die Gij mij bewezen hebt, maar voornamelijk hiervoor, dat Gij mij U zelve in dit heilig geheim geschonken, uwe allerheiligste moeder Maria tot eene voorspreekster gegeven, en mij geroepen hebt om U in deze kerk te bezoeken.

Ik groet dan in dit oogenblik uw liefdevol hart, en doe dit om U te bedanken voor de groote weldaad der instelling van dit H. Sakrament, en om U eenige vergoeding te geven voor den hoon, dien Gij van uwe vijanden in dit heilig geheim te dulden hebt. Ik wil ook, lieve

Jezus, door U hier te bezoeken, U aanbidden op al die plaatsen van de wereld, waar Gij in uw H. Sakrament niet genoeg vereerd wordt, of het meest verlaten zijt. Ik bemin U, lieve Jezus, uit geheel mijn hart. Het doet mij leed, dat ik uwe oneindige goedheid voorheen zoo dikwijls vergramd heb. Onder inroeping van uwen bijstand maak ik thans een vast voornemen van U nooit wederom te beledigen; en van dit oogenblik af, wijd ik mij, hoe ellendig ik dan ook ben, geheel en al aan U toe; ik maak U meester van mijnen wil, van mijne neigingen, van mijne verlangens, van alles wat mij toebehoort; doe met mij wat Gij wilt; ik smEEK U alleen om uwe heilige liefde, om de volharding in het goede ten einde toe, en om eene volmaakte gehoorzaamheid aan uwen heiligen wil. Ontferm U over de zielen van het Vagevuur, en voornamelijk over

de zielen dergenen, die tijdens hunnen levensloop hier op aarde, de meeste godsvrucht hadden tot het allerheiligste Sakrament en tot de H. Moeder Gods Maria. Ook de ongelukkige zondaars beveel ik U aan, lieve Jezus! ik vereenig, o mijn dierbare Verlosser, al de gevoelens van mijn hart met die van uw liefdevol hart, en zoo vereenigd offer ik die op aan uwen hemelschen Vader; en in uwen naam smeek ik Hem, die uit liefde tot U aan te nemen, en mijne gebeden te verhooren. —

I. BEZOEK.

Gebed van voorbereiding: Heere Jezus Christus. Zie bladz. 33.

Ik ben dan hier bij de bron van alle goed, bij Jezus in het allerheiligste Sakrament des altaars, die mij toeroept: *Wien dorst, kome tot mij.* O wat stroomen van genaden zijn den heiligen onophoudelijk toegevloed uit deze bron van het allerheiligste Sakrament, waarin Jezus ons de verdiensten van Zijn lijden uitdeelt, gelijk de Profeet het voorspelde: *Gij zult water scheppen uit de fonteinen des Zaligmakers.* Is. 12, 3.

Toen Avila's beroemde leerling in het geestelijke leven, eene non geworden was in de orde der H. Clara, ging zij Jezus in het H. Sakrament

zóó dikwijls bezoeken, en maakte dan hare bezoeken zóó lang, dat zij daarvan onder hare zusters den naam kreeg van de bruid van het H. Sakrament. En toen men haar eens vroeg, wat zij toch deed in al die uren, die zij voor het Tabernakel neêrgeknield doorbracht, gaf zij dit antwoord: *Ik zou, zeide zij, wel voor eeuwig daar kunnen blijven. Of rust daar niet dat Wezen, dat eens het genot der gelukzaligen moet uitmaken? Goede God! men vraagt, wat men voor het H. Sakrament al doet! Men doet daar alles: men bemint, men verheerlijkt God, men smeekt Hem. Wat doet de arme en behoeftige in tegenwoordigheid van den rijke? wat de zieke bij den geneesheer? wat iemand, die van dorst versmacht bij een heldere waterbron? wat een uitgehongerde aan een welvoorziene tafel?«*

O allerbeminnelijkste Jezus, mijn leven, mijn hoop, mijn schat! o al-

lerzoetste Jezus, eenigst voorwerp van mijne liefde, o hoe duur is het U komen te staan, in dit Sakrament onder ons te kunnen verblijven! Den dood hebt Gij moeten ondergaan, om vervolgens op onze altaren te kunnen wonen, gelijk Gij daar nu woont. En hoe vele versmadingen hebt Gij moeten lijden door in dit Sakrament onder ons tegenwoordig te blijven! Maar alles overwint de liefde, welke Gij ons toedraagt en het verlangen, dat Gij hebt om van ons bemind te worden.

Kom dan, Heere Jezus, kom en maak U meester van mijn hart; neem Gij daar uwen intrek in, en sluit dan voor altijd den ingang er van toe, opdat geen schepsel meer daar binnen sluipe, en een deel roove van die liefde, die U alleen toekomt, en die ik ook aan U alleen geheel en al schenken wil. O mijn dierbare Verlosser, beheersch Gij alleen mij

geheel. En ben ik soms niet volmaakt aan U gehoorzaam, o kastijd mij dan met strengheid, opdat ik in het vervolg oplettender moge wèzen, om in alles uw heilig welbehagen te volbrengen. Maak, dat ik niets anders verlange, geen ander genoeg zoeken, dan aan U genoeg te geven, U dikwijls te bezoeken, terwijl Gij rust op onze altaren; mij *daar* met U te onderhouden, en U in de H. Communie in mijn binnenste te ontvangen. Hij moge, wie wil, andere schatten zoeken; ik verlang geen andere schat dan den schat van uwe liefde! Om dien schat alleen wil ik U bidden; dien schat alleen vraag ik hier neêrgekniel aan den voet van uw altaar. Maak, o goede Jezus, dat ik mij zelve vergete, om alleen te denken aan uwe goedheid. Heilige Serafijnen! ik misgun U *niet* die heerlijkheid, die gij geniet in den hemel, maar wel die liefde,

waarvan gij gloeit voor uwen en mijnen God. Ach! leert gij mij, wat ik doen moet om Hem te beminnen, en hoe ik het zal aanleggen om Hem genoeg te geven.

SCHIETGEBED.

Lieve Jezus! U alleen wil ik beminnen, aan u alleen behagen.

Hier de oefening der geestelijke Communie. Zie bladz. 32.

BEGROETING VAN MARIA.

Maria is voor ons, in zekeren zin, eene bron van genaden, waaraan zij zoo rijk is, volgens de uitdrukking van den H. Bernardus, dat er niemand gevonden wordt, die daaraan geen deel hebbe: *De plenitudine ejus accepimus omnes*. Door Gods gunst was Maria vol van genade, naar luid

van den groet des Engels: *Ave gratia plena! Wees gegroet, Maria, vol van genade!* Doch niet voor zich alleen, merkt de H. Petrus Chrysologus aan, maar ook voor ons, en om hare dienaars daaraan deelachtig te maken, ontving Maria dien onuitputbaren schat van genaden.

SCHIETGEBED.

Causa nostræ lætitiæ, ora pro nobis.
Oorzaak onzer blijdschap, bid voor ons.

Hierop zegt men het volgende gebed:

Tot U, o allerheiligste en onbevleete Maagd Maria, Hemel-koningin, Moeder van God en ook mijne moeder, tot U, o voorspreekster en hoop der zondaars, neem ik, de allerellendigste van allen, op dit oogenblik mijne toevlugt. Met den diepsten

eerbied kniel ik voor U neder, o groote Koningin, en ik bedank U voor al de genaden, die ik, door uwe voorspraak, heb verkregen, en voornamelijk hiervoor, dat gij mij van de straffen der Hel, zoo dikwijls door mij verdiend, bevrijd hebt. Ik bemin U, allerbeminnelijkste Maria, en om de liefde die ik u toedraag, beloof ik voor altijd uw dienaar (*uwe dienares*) te wezen, en, zoo veel in mijn vermogen is, te maken, dat ook anderen U beminnen. Op U is mijn vertrouwen gevestigd; Gij moet mij ter zaligheid geleiden. Neem mij dan aan, o Maria, voor uwen dienaar (*uwe dienares*); laat mij schuilen onder den mantel van uwe barmhartigheid. En dewijl Gij zoo vermogend zijt bij God, bevrijd mij, smee ik U, van alle bekoringen, of wel verkrijg voor mij de noodige krachten, om tot aan mijnen dood toe die alle te overwinnen. Verwerf mij, o aller-

heiligste Maagd, eene ware liefde tot Jezus Christus; door uwe voorpraak hoop ik ook eenen goeden dood te sterven. Om de liefde, die gij aan God toedraagt, smee ik U, mij altijd uwen bijstand te verleen, maar voornamelijk in de laatste oogenblikken van mijn leven. Houd niet op met mij te beschermen, tot dat Gij mij gelukzalig ziet in den Hemel, waar ik U bedanken en uwe barmhartigheid zal prijzen in alle eeuwigheid. Zoo geschiede het. Amen.

II. BEZOEK.

Gebed van voorbereiding: Heere Jezus Christus, enz. Zie bladz. 33.

Omdat het brood eene spijs is, die genuttigd maar ook bewaard kan worden, daarom heeft Jezus, volgens de bemerking van den godvruchtigen

Pater Nieremberg, bij ons op aarde willen blijven onder de gedaante van brood; want onder die gedaante kon Hij èn eene spijs worden voor onze zielen, èn tevens in onze Tabernakelen bij voortduring rusten, om daar, door Zijne aanhoudende tegenwoordigheid in ons midden, ons gedurig die alles overtreffende liefde te herinneren, welke Hij ons toedraagt. De H. Paulus, sprekende van de menschwording van Gods Zoon, zegt met regt: *Hij heeft zich zelve vernietigd, de gestaltenis van eenen dienstknecht aannemende.* PHIL. 2, 7. Maar wat zullen wij zeggen, en hoe aan Jezus onze verwondering over Zijne liefde uitdrukken, als wij bedenken, dat Hij niet alleen onze mensche-lijke natuur heeft willen aannemen, maar zelfs zich niet ontzien heeft, onder de gedaante van brood in ons midden te komen wonen!

Geene tong is in staat, zegt de H.

Petrus van Akantara, om uit te spreken, hoe zeer Jezus eene ziel bemint, die in staat van genade is. En daarom ook, toen die allerbeminnelijkste Bruidegom onzer zielen uit dit aardsche leven scheiden zou, liet Hij haar, om altijd levendig in haar geheugen te blijven, dit allerheiligste Sakrament, waarin Hij altijd zou tegenwoordig zijn, tot eene gedachtenis na; Hij wilde namelijk tusschen zich en onze zielen, Zijne bruiden, geen ander onderpand van liefde stellen dan zich zelve; en dit deed hij door de instelling van het Heilig Altaargeheim.

Dewijl gij dan, o mijn beminlijke Jezus, in onze Tabernakelen hebt willen wonen, om naar de smeeingen te luisteren van ellendigen, die hier komen om van U gehoor te vragen, o neig dan heden uw oor naar het gebed van een allerondankbaarsten zondaar! Met berouw en

leedwezen lig ik hier neêr voor uwe voeten; ik gevoel welk een groot kwaad ik gedaan heb met U te beledigen. Vergeven moet Gij mij alles wat ik tegen U misdaan heb; dat vraag ik U in de eerste plaats. O mijn God, hadde ik U toch nooit beledigd! En dan, wilt Gij weten, o mijn God, waarom ik U smeeke? zie, ik heb nu begrepen hoe beminnelijk Gij zijt, en mijn hart is op U verliefd geworden; een groot verlangen gevoel ik om U te beminnen, en aan U in alles welgevallig te zijn; maar, ach! zonder uwen bijstand heb ik geene kracht om te doen, wat ik toch zoo gaarne wenschte. Daarom sta Gij mij bij! Laat het gansche heir der zaligen in mij een nieuw bewijs zien van uwe magt en onuitsprekelijke goedheid; maak dat ik van een wederspanning zondaar, gelijk ik tot dusverre geweest ben, een van uwe hartelijkste vrienden worde,

ja, Gij kunt en wilt mij ook zeker die genade schenken. Voorzie in alles wat mij ontbreekt, opdat ik er toe komen moge om U op het allervurigst te beminnen, of ten minste zóó zeer als ik U vroeger zwaar beledigd heb. Ik bemin U, lieve Jezus, ik bemin U, boven alles: ik bemin U meer dan mijn leven; o mijn God, mijne liefde, mijn Al!

SCHIETGEBED.

Deus meus et omnia!

Mijn God en mijn al!

Hier de oefening der geestelijke Communie. Zie bladz. 32.

BEGROETING VAN MARIA.

Laat ons dan met vértouwen naderen tot den troon der genade. HEBR. 4, 16.

De H. Antonius merkt aan, dat van Maria gezegd kan worden, dat zij die troon is, waarop God al Zijne genaden uitdeelt. O Maria, allerbeminnelijkste moeder! dewijl Gij zoo zeer verlangt de zondaars uit hunnen ongelukkigen staat te redden, o, ik bid U, let op mij, ongelukkigen zondaar, ik neem mijne toevlugt tot U; sta mij krachtig bij en spoedig!

SCHIETGEBED.

*Unicum refugium peccatorum, misere-
rere mei!* S. AUG.

*O eenigste toevlugt der zondaars,
heb medelijden met mij!*

GEBED TOT MARIA.

Tot U, o allerheiligste en onbevleete Maagd, enz. Zie bladz. 42.

III. BEZOEK.

Gebed van voorbereiding: Heere Jezus Christus, enz. Zie bladz. 33.

Deliciæ meæ esse cum filiis hominum.

Mijne wellust is, te zijn met de kinderen der menschen. PROV. 8.

Mijne zielen, gij zijt in de tegenwoordigheid van Jezus, die niet tevreden met Zijn leven hier op aarde voor het gevallen menschedom opgeofferd te hebben, nog daarenboven, na Zijnen dood, onder hen in het allerheiligste Sakrament des altaars Zijn verblijf heeft willen houden, daardoor bewijzende, dat Hij er waarlijk *Zijn vermaak in vindt, met de kinderen der menschen te wezen.* Maar dit zoo zijnde, hoe is het dan mogelijk, roept de H. Theresia uit,

dat
die
ons
vin
wij
in
ner
we
gu
mo
die
de
me
wij
on
ge
te

op
di
m
G
de
ee

dat wij een God kunnen beledigen, die openlijk verklaart, dat Hij in ons *Zijn genoeg vindt?* Hoe! Jezus vindt zijn vermaak in ons, en wij, wij zouden ons vermaak niet vinden in Jezus? Houden zich die onderdanen niet voor zeer gelukkig, aan welke de vorst eene woonplaats vergunt in zijn paleis? Maar hoe gelukkig moeten *wij* ons dan niet achten, wij, die in het paleis van den Koning der koningen, en als onder een dak met Jezus Christus wonen! O! dat wij toch niet vergeten, Hem daarvoor onzen dank te betuigen, en ons die gemeenzaamheid van Jezus met ons ten nutte te maken.

Mijn Heer en mijn God! zie neêr op uwen dienaar die hier ligt voor dit altaar, waarop Gij uit liefde tot mij dag en nacht uw verblijf houdt. Gij zijt de bron van alle goed, Gij de geneesheer van alle kwalen, en een schat voor den behoeftige. Zie

neêr, o mijn Jezus! daar ligt een zondaar aan uwe voeten, de armste, de krankste van alle zondaren; hij smeekt U om ontferming, o heb toch medelijden met hem! Neen, lieve Jezus, mijne ellende zal mij den moed niet doen verliezen, nu ik gezien heb, dat Gij uit den hemel op aarde, op onze altaren zijt nedergedaald, en dit alleen uit liefde tot mij. Ik loof U, ik bedank U, ik bemin U; en mag ik U nu om iets vragen, zoo luister waarom ik U smeeek: ik wil U voortaan niet meer beleedigen; en dit vraag ik van U, dat Gij mij licht en genade geeft, om U uit al mijne krachten te beminnen. Ja, mijn God, ik wil U beminnen uit geheel mijne ziel, uit al mijn hart. Maar, ach! maak Gij toch, dat deze mijne liefde-betuigingen geene bloote woorden, maar eene waarheid zijn, en dat ik U mijne liefde betoone door daden. Allerheiligste Maagd Maria,

zalig koor der Engelen, en gij, mijne bijzondere beschermheiligen, helpt mij, mijnen God uit geheel mijn hart beminnen!

SCHIETGEBED.

Bone Pastor, panis vere, Jesu, nostri miserere; tu nos pasce, nos tuere, tu nos bona fac videre in terra viventium.

Goede herder, waarachtig brood des levens, Jezus, ontferm U onzer; hoed ons, bescherm ons, en laat ons komen in het land der zaligen.

Hier de oefening der geestelijke Communie. Zie bladz. 32.

BEGROETING VAN MARIA.

De godvruchtige Pelbartus zegt, dat de vereering van Maria eene soort van ladder is om ten hemel op

te klimmen. Bidden wij dan de allerheiligste Maagd, dat wij altijd meer en meer vertrouwen mogen stellen op hare bescherming.

SCHIETGEBED.

Tot U verzuchten wij in dit tra-
nendal, o goedertieren Maagd Maria!

GEBED TOT MARIA.

Tot U, o allerheiligste en onbevleete Maagd, *enz.* Zie bladz. 42.

IV. BEZOEK.

Gebed van voorbereiding: Heere Jezus Christus, *enz.* Zie bladz. 33.

De wereldlingen vinden zoo veel vermaak in den onderlingen omgang, dat zij geheele dagen kunnen

doorbrengen in gezelschap met elkander.

Wie Jezus Christus niet bemint, verveelt zich voor het heilig Sakrament.

Maar voor de heiligen was de omgang met Jezus in het geheim Zijner liefde een hemel op aarde. De H. Theresia zeide, na haren dood, aan eene van hare kloosterzusters: Wij die in den hemel wonen, en gij die nog op deze aarde uw verblijf houdt, wij moeten één zijn in liefde: wij, als reeds genietende, en gij, als nog lijdende; en wat wij in den hemel doen ten opzichte van het goddelijk Wezen, dat moet gij doen op aarde ten aanzien van het allerheiligste Sakrament des altaars. Zoo maakt dan dit heilig geheim ons paradijs uit op aarde.

O Lam zonder vlekken, dat voor ons op het kruishout geslagt zijt! Gedenk, dat mijne ziel eene van die zielen, die Gij met zoo veel lijdten

en door uwen smartelijken dood verlost hebt. Gij hebt U geheel aan mij geschonken, en Gij doet dit nog bij voortdoring, dewijl Gij uit liefde tot mij nog dagelijks U zelve op onze altaren op eene onbloedige wijze opoffert. O maak toch, dat ik naar waarheid zeggen kan, U te bezitten, en dat ik U nooit verlieze; maak dat ik geheel en al aan U toebehoore. Zie, lieve Jezus, ik geef mij thans geheel en al aan U over, opdat gij met mij handelt volgens uw welbehagen. Ik schenk U mijnen wil; boei Gij dien met de zachte banden van uwe liefde, opdat mijn wil alzoo voor altijd ten dienste sta van den uwe. Voortaan wil ik niet meer leven, om aan de begeerten van mijn hart te voldoen, neen, maar alleen om aan U genoeg te geven. Vernietig in mij alles, wat U in mij mishaaft; geef mij de genade van aan niets anders meer te denken dan om aan

U
ook
dan
kon
Ve
mij
wil
U,
ove
sm
be
be
mi
tot
we
mi

al

m

U genoeg te geven, en laat mij ook niets anders meer verlangen, dan wat met uw verlangen overeenkomstig is. Ik bemin U, o mijn dierbare Verlosser, ik bemin U uit geheel mijn hart; ik bemin U, omdat Gij wilt, dat ik U beminne; ik bemin U, omdat Gij de liefde van ons menschen overwaardig zijt, o mijn God! en dit smart mij, dat ik U niet zóó zeer bemin, als Gij toch verdient door mij bemind te worden. O mogt ik toch mijn leven kunnen geven uit liefde tot U! Neem, o mijn God, dezen wensch voor daad aan, en schenk mij uwe liefde. Zoo zij het!

SCHIETGEBED.

O heilige wil van God, geheel en al offer ik mij aan u op!

Hier de oefening der geestelijke Communie. Zie bladz. 32.

BEGROETING VAN MARIA.

Ego Mater pulchreae dilectionis. *Ik ben de Moeder der reine liefde*, zegt Maria, dat is van die liefde, die de zielen zuivert en behagelijk maakt aan God. De H. Magdalena de Pazzi zag eens in den geest, hoe Maria zekeren zoeten drank rondschonk, die de liefde tot God moest beteekenen. Maria alleen is de uitdeelster van dien drank; o, bidden wij haar dan daarom!

SCHIETGEBED.

Lieve Moeder Maria, mijne hoop! maak Gij, dat ik geheel en al aan Jezus toebehoore!

GEBED TOT MARIA.

Tot U, o allerheiligste en onbevleete Maagd, *enz.* Zie bladz. 42.

V. BEZOEK.

Gebed van voorbereiding: Heere Jezus Christus, enz. Zie bladz. 33.

De musch, zegt David ⁽¹⁾, vindt hare schuilplaats onder de daken, en de tortelduiven bouwen zich een nest. Gij, o mijn God en mijn Koning, hebt U voor woonstede uitgekozen onze altaren, ten einde daar onder ons te wonen, en U ten allen tijde voor ons toegankelijk te maken. Waarlijk, lieve Jezus, Gij hebt, om zoo te spreken, al te veel liefde voor de menschen; en om door hen bemind te worden, kunt Gij niet meer doen, dan Gij werkelijk reeds gedaan hebt. O maak toch, dat wij dan ook

---

⁽¹⁾ *Passer invenit sibi domum, et turtur nidum sibi, ubi ponat pullus suos. Altaria tua, Domine virtutum, Rex meus et Deus meus. Ps. 83, 4.*

van onzen kant U uit al onze krachten beminnen. Neen, dat is niet billijk, dat ons hart koud zou blijven voor eenen God, die voor ons zoo uitstekend eene liefde steeds koestert. Trek ons tot U, lieve Jezus, door het zoete en aanlokkelijke van uwe liefde; en doe ons bevatten, hoe zeer Gij verdient door ons bemind te worden.

O oneindige Majesteit en goedheid van mijnen God! hoe onbegrijpelijk veel hebt Gij gedaan om van de menschen bemind te worden! en toch, hoe weinigen worden er gevonden, die uwe liefde met wederliefde vergelden. En ach! onder het ongelukkig getal dier ondankbaren ben ook ik eens geweest; maar voortaan wil ik er niet meer onder gerekend worden; neen, ik heb vastelijk besloten, U te beminnen uit geheel mijn hart, en niets anders te beminnen dan U alleen. Dat verdient Gij,

mij
me
U
Go
ik
sm
be
de
ze
en
sch
lie
Go
m
ee

ve
g
m

mijn God, en beveelt mij dit ook met zoo vollen nadruk. Welaan dan! U zij daarin genoeg gegeven. O God van mijne ziel, maak Gij, dat ik U volmaaktelijk behage; daarom smee ik U, en hoop mijne nederige bede vervuld te zien. Aardsche goederen, Gij moogt ze geven aan die ze verlangen; ik voor mij verlang en zoek geen anderen schat dan den schat van uwe liefde. Ik bemin u, lieve Jezus, ik bemin U, o oneindige Goedheid! Gij zijt mijn eenigst goed, mijn eenigst genoeg, en het eenigst voorwerp van mijne liefde.

SCHIETGEBED.

Lieve Jezus! dewijl Gij u zelven voor mij geheel en al ten beste gegeven hebt, zoo offer ook ik mijzelf geheel en al aan U op.

*Hier de oefening der geestelijke
Communie. Zie bladz. 32.*

BEGROETING VAN MARIA.

Maria! heilige Moeder en Maagd, eene *hartenroofster* noemt U de H. Bernardus: *Raptrix cordium*. O ik smeeek U, roof ook mijn hart; zie, daar is het, geheel zij het U geschonken, om het op te offeren aan God in vereeniging met het uwe.

SCHIETGEBED.

Beminnelijke moeder, bid voor mij!

GEBED TOT MARIA.

Tot U, o allerheiligste en onbevleete Maagd, *enz.* Zie bladz. 42.

VI. BEZOEK.

Gebed van voorbereiding: Heere Jezus Christus, enz. Zie bladz. 33.

De Heere Jezus leert ons, dat, waar iemand meent zijnen schat te hebben, daar ook het voorwerp is te vinden van zijne liefde. En zoo begripen wij dan, hoe de heiligen, die buiten Jezus Christus niets achtten en niets anders beminden dan Hem, ook geheel hun hart in het allerheiligste Sakrament des Altaars als besloten hielden.

O mijn allerbeminnelijkste Jezus, die hier onder de gedaante van brood tegenwoordig zijt! Gij die, uit liefde tot mij, nacht en dag rust in dit Tabernakel, o trek, bid ik U, geheel mijn hart tot U, en doe dat dermate, dat ik aan niets anders meer denke dan aan U, niets anders

meer beminne dan U, niets anders zoeken, niets anders verhoopen dan U, en U alleen. Ja, zóó moet Gij het met mij maken, lieve Jezus! doe het om de verdiensten van uw bitter lijden; daarom vraag ik het U, en daarom hoop ik ook vastelijk, dat Gij het doen zult.

O mijn Zaligmaker, die hier onder de gedaante van brood tegenwoordig zijt! o goddelijke herder onzer zielen! hoe teeder zijn de middelen die Gij hebt uitgevonden, o God van liefde, om U van uwe schepselen te doen beminnen!

Eeuwig Woord des Vaders! voor ons hebt Gij de menschelijke natuur aangenomen, en, niet tevreden met voor ons den dood te ondergaan, hebt Gij ons nog daarenboven in dit H. Sakrament U zelve willen schenken, om ons gezelschap te houden, om het voedsel onzer zielen te worden, en om ons een onderpand te

gev
heb
aan
in
bel
am
dig
om
nu
on
op
ne
be
ui
vo
lee

le
he
ne
di
be
zo
de

geven van uwem hemel, dien Gij ons hebt toegezegd. Gij vertoondet U aan ons, eerst als een teeder kind in den stal van Bethlehem; dan als behoeftige in den winkel van eenen ambachtsman; vervolgens als schuldige, hangende aan een kruishout om te voldoen voor onze zonden; en nu, nu woont Gij in ons midden onder de nederige gedaante van brood op onze altaren. O mijn God! wanneer zal ik toch eens met der daad beantwoorden aan zoo vele en zoo uitstekende bewijzen van uwe liefde voor mij! o ja, mijn God! ik wil alleen leven om U te beminnen.

Want ook, wat kan mij toch het leven baten, indien ik het niet geheel en al bestede in U te beminnen, o mijn beminnelijke Verlosser, die geheel U zelve voor mij ten beste gegeven hebt? En wat anders zou ik toch beminnen buiten U, die de Goedheid, de Liefde zelve zijt?

Zij leve dan in mijne ziel, zij leve alleen om U te beminnen; van liefde smelt zij weg op het bloot herdenken aan uwe liefde; alleen het hooren noemen van kribbe, kruis, altaargeheim, reeds dit alleen ontsteke in mijne ziel eene heilige begeerte, om groote dingen te doen voor U, mijn lieve Jezus, die zoo onuitsprekelijk veel voor mij gedaan en geleden hebt.

SCHIETGEBED.

Maak lieve Jezus, dat ik iets voor U doen moge, voordat ik sterve.

Hier de oefening der geestelijke Communie. Zie bladz. 32.

BEGROETING VAN MARIA.

Quasi oliva speciosa in campris. Ik ben, zegt Maria, die heerlijke olijf-

struik, die altijd olie geeft van barmhartigheid. Ik sta te midden van het veld, om door iedereen gezien te kunnen worden, en opdat allen tot mij hunne toevlugt zouden kunnen nemen. Laat ons dan onze lieve Moeder Maria met den H. Bernardus toeroepen: *Memorare, o piissima Maria, a saeculo non esse aditum, quemquam ad tua praesidia confugientem a te esse derelictum*; dat is, Gedenk, o aller-goedertierenste Maria, dat het ongehoord is, dat iemand, die tot U zijne toevlugt had genomen, door U verstooten is geworden!

SCHIETGEBED.

O Maria, verkrijg Gij mij de genade van altijd tot U mijne toevlugt te nemen!

GEBED TOT MARIA.

Tot U, o allerheiligste en onbevleete Maagd, enz. Zie bladz. 42.

VII. BEZOEK.

Gebed van voorbereiding: Heere Jezus Christus, enz. Zie bladz. 33.

Jezus, die liefdevolle herder onzer zielen, die zijn eigen leven gaf voor ons zijne schaapjes, Hij wilde niet, dat wij door Zijnen dood van Hem gescheiden zouden zijn. Hoort wat Hij ons toeroept: Altijd blijf ik bij u, voor u blijf ik op aarde in dit heilig altaargeheim; hier kunt gij mij altijd vinden om u te helpen, en om u met mijne tegenwoordigheid te troosten; neen, ik verlaat u niet; zoolang er menschen op aarde zullen zijn, blijf ook ik in dit heilig altaargeheim in hun midden.

Zeer schoon zegt de H. Petrus van Alcantara, op Jezus en zijne Kerk doelende: De bruidegom wilde in zijne lange afwezendheid aan zijne

bruid eenig gezelschap achterlaten; en daarom was het dat Hij het heilig altaargeheim instelde; zóó bleef Hij altijd zelf bij Zijne bruid, en kon haar voorzeker geen beter gezelschap geven.

O mijn allerbeminne swaardigste Zaligmaker! zie, ik bezoek U heden, terwijl Gij daar rust op dit altaar; maar met hoeveel grooter liefde bezoekt Gij mij op uwe beurt, wanneer Gij in mijne ziel komt door de H. Communie! Want alsdan zijt Gij niet alleen bij mij tegenwoordig, maar wordt dan ook nog het voedsel mijner ziele; dan vereenigt Gij U geheel met mij, dan schenkt Gij U geheel en al aan mij, zoodat ik in dat zalig oogenblik naar waarheid zeggen kan: lieve Jezus, zie, nu zijt Gij geheel de mijne! Maar geeft Gij U al zoo geheel en al aan mij, o dan is het ook allerbillijkst, dat ik van mijnen kant mij ook geheel en al geve

aan U. Een nietige aardworm ben ik, en Gij, Gij zijt de oneindige God! O God van liefde! O Liefde van mijne ziel! Ach! wanneer zal ik geheel en al de uwe zijn, en dit door daden toonen! Gij kunt mij zoo maken, lieve Jezus; o doe het, ik bid er U om; laat ik van U de genade verkrijgen, vóórdat ik uit dit leven scheide, zoo geheel en al de uwe te zijn, dat ik in niets mij zelven meer toebehoore. Gij verhoort, o mijn God, de gebeden van allen, die U aanroepen; o verhoor dan ook heden de bede van eene ziel, die U naar waarheid en met der daad beminnen wil. Ja, uit al mijne krachten wil ik U beminnen, lieve Jezus; overal waar Gij het verlangt, wil ik U gehoorzaam zijn, en dit zonder eigenbelang, zonder vertroosting, zonder belooing. Uit liefde wil ik U dienen, alleen om aan U te behagen, alleen om genoeg te geven aan uw hart

dat mij zoo vurig bemint; U lief te hebben zal mijne belooning zijn! Neem dan, welbeminde Zoon van den eeuwigen Vader, neem Gij mijne vrijheid en mijnen wil; neem alles wat ik bezit, neem geheel mijn wezen, en geef mij U daarvoor. Ik bemin U, ik zoek U, ik verzucht naar U; de mijne moet Gij wezen, de mijne, de mijne!

SCHIETGEBED.

Lieve Jezus, maak dat ik geheel en al de uwe worde!

Hier de oefening der geestelijke Communie. Zie bladz. 32.

BEGROETING VAN MARIA.

Maria, mijne allerbeminnelijkste Moeder! de geheele H. Kerk noemt en groet U: *spes nostra! o Maria,*

onze hoop! Dewijl Gij aller hoop zijt, zoo zijt Gij dan ook de mijne. Gij zijt al mijne hoop, *tota ratio spei mæ*, riep de H. Bernardus U toe; en van U zeide die zelfde heilige man nog: *In te speret qui desperat*: Die wanhoopt, stelle in U zijn vertrouwen. En zoo wil ook ik U toeroepen: Lieve Maria, o troost der bedrukten! op U is heel mijne hoop gevestigd.

SCHIETGEBED.

Maria, Moeder van God, bid Gij Jezus voor mij.

GEBED TOT MARIA.

Tot U, o allerheiligste en onbevleete Maagd, *enz.* Zie bladz. 42.

VIII. BEZOEK.

Gebed van voorbereiding: Heere Jezus Christus, enz. Zie bladz. 33.

Wat Jezus toeriep aan de heilige bruid van het Hooglied: *Sta op, haast u, mijne vriendin, mijne schoone en kom.* (1). Datzelfde zegt Hij ook aan elk een, die Hem komt bezoeken in zijn H. Sakrament. O ziele, die mij hier bezoekt, roept Hij, *sta op*; rigt u op uit uwe ellende; ik ben hier, om u met een schat van genade te verrijken; *haast u*, nader tot mij, zet u aan mijne zijde, en wees niet verschrikt voor mijne Majesteit, die zich in dit Sakrament vernederd heeft, om uwe vrees weg te nemen, en u vertrouwen in te boezemen: *mijne vriendin!* niet meer in vijandschap

---

(1). *Surge, propera, amica mea, formosa mea, et veni.* Cant. 1.

ben ik met u, neen, gij zijt thans mijne geliefde, want gij bemint mij, en ik bemin u; *mijne schoone!* mijne genade gaf u die schoonheid; *kom,* welaan, omhels mij, en vraag van mij wat gij wilt, met het grootste vertrouwen.

De H. Theresia maakt de bemerking, dat Jezus, die groote Koning der heerlijkheid, ook daarom de gedaante van brood heeft willen aannemen in het heilig altaargeheim en alzoo Zijne Majesteit verbergen, ten einde ons aan te moedigen om met des te grooter vertrouwen tot Zijn H. Hart onze toevlugt te nemen.

Laat ons dan met groot vertrouwen en eene innige liefde tot Jezus naderen; vereenigen wij ons met Hem, en smeeken wij van Hem allerlei genaden af.

O eeuwig woord des Vaders! vleeschgeworden God! die voor mij onder de gedaante van brood in dit H. Sa-

krament hebt tegenwoordig willen wezen, hoe groot een genoegen moet het niet voor mij zijn te weten, dat ik hier voor U lig neêrgekniel, voor U, die mijn God zijt, de oneindige Majesteit en Goedheid, die aan mijne ziel zoo groot eene liefde toedraagt.

O zielen, Gij allen die liefde voor God hebt, waar gij u ook bevinden moogt, in den hemel of op de aarde, ik smeek u, bemint God ook voor mij! Lieve Moeder Maria, o help mij om Hem te beminnen. En Gij, mijn allerliefste Jezus, maak U tot het voorwerp van al mijne liefde; maak U meester van mijnen ganschen wil, en bezit Gij mij geheel en al. Geheel mijn denkvermogen offer ik aan U op, opdat het altijd bezig zij met de gedachte aan uwe goedheid. Ook mijn ligchaam wijde ik U toe, opdat het mij helpen moge om aan U genoegen te geven; en mijne ziel zij U toegeheiligd, opdat zij geheel en al

ben ik met u, neen, gij zijt thans mijne geliefde, want gij bemint mij, en ik bemin u; *mijne schoone!* mijne genade gaf u die schoonheid; *kom,* welaan, omhels mij, en vraag van mij wat gij wilt, met het grootste vertrouwen.

De H. Theresia maakt de bemerking, dat Jezus, die groote Koning der heerlijkheid, ook daarom de gedaante van brood heeft willen aannemen in het heilig altaargeheim en alzoo Zijne Majesteit verbergen, ten einde ons aan te moedigen om met des te grooter vertrouwen tot Zijn H. Hart onze toevlugt te nemen.

Laat ons dan met groot vertrouwen en eene innige liefde tot Jezus naderen; vereenigen wij ons met Hem, en smeeken wij van Hem allerlei genaden af.

O eeuwig woord des Vaders! vleeschgeworden God! die voor mij onder de gedaante van brood in dit H. Sa-

krament hebt tegenwoordig willen wezen, hoe groot een genoeg moet het niet voor mij zijn te weten, dat ik hier voor U lig neêrgeknield, voor U, die mijn God zijt, de oneindige Majesteit en Goedheid, die aan mijne ziel zoo groot eene liefde toedraagt.

O zielen, Gij allen die liefde voor God hebt, waar gij u ook bevinden moogt, in den hemel of op de aarde, ik smeek u, bemint God ook voor mij! Lieve Moeder Maria, o help mij om Hem te beminnen. En Gij, mijn allerliefste Jezus, maak U tot het voorwerp van al mijne liefde; maak U meester van mijnen ganschen wil, en bezit Gij mij geheel en al. Geheel mijn denkvermogen offer ik aan U op, opdat het altijd bezig zij met de gedachte aan uwe goedheid. Ook mijn ligchaam wijde ik U toe, opdat het mij helpen moge om aan U genoeg te geven; en mijne ziel zij U toegeheiligd, opdat zij geheel en al

de uwe zij. O welbeminde van mijn hart! hoe gaarne zou ik zien, dat alle menschen begrepen, welke teedere liefde Gij hun toedraagt, opdat zij allen maar alleen leefden om U te eeren en aan U te behagen, gelijk Gij dit verlangt en verdient! Laat *ik* ten minste altijd verliefd zijn op uwe oneindige schoonheid. Ja, van dit oogenblik af aan, wil ik alles doen, wat in mijn vermogen is, om aan U te behagen. Ik maak een vast voornemen van niets te doen, het moge zijn wat het wil, dat aan U zou kunnen mishagen, al kostte het mij ook nog zoo veel moeite, en al moest ik daarbij alles, tot mijn leven toe, verliezen. O mijn gelukkige, indien ik alles verloor om U te bezitten, mijn God, mijn schat, mijne liefde, mijn al!

SCHIETGEBED.

O Jezus, eenigst voorwerp mijner

liefde, neem mij geheel en al in,
en maak U ganschelijk meester van
mij.

*Hier de oefening der geestelijke Com-
munie. Zie bladz. 32.*

BEGROETING VAN MARIA.

Si quis es parvulus, veniat ad
me. *Dat de kleinen tot mij komen!*
Prov. 9. Maria noodigt al de kin-
dertjes, die eene moeder behoeven,
uit, om tot haar te komen, als
zijnde zij onder al de moeders de
teederste. Daaromtrent zeide de god-
vruchtige Pater Nieremberg: »De
liefde van al de Moeders bij elkan-
der genomen is nog maar eene schaduw
bij de liefde, welke Maria aan elk
van ons in het bijzonder toedraagt.«
Lieve moeder Maria, Moeder van
mijne ziel, Moeder, die mij bemint,
die naast God meer dan iemand

anders verlangt, dat ik zalig worde, toon mij, dat Gij ook voor mij eene moeder zijt: *monstra te esse matrem.*

SCHIETGEBED.

Lieve Moeder Maria! maak dat ik altijd aan u denke!

GEBED TOT MARIA.

Tot U, o allerheiligste en onbevleete Maagd, *enz.* Zie bladz. 42.

IX. BEZOEK.

Gebed van voorbereiding: Heere Jezus Christus, *enz.* Zie bladz. 33.

De H. Joannes zegt in zijne Openbaring, dat Hij den Heere zag met een gouden gordel onder zijne borsten. ⁽¹⁾

⁽¹⁾ *Apocal.*: 1, 13.

En ziedaar juist een beeld van Jezus Christus in het allerheiligste Sakrament des altaars; vol zijn zijne borsten van melk, dat is, van genade, welke Hij ons in Zijne barmhartigheid wil schenken; hij is gelijk aan eene moeder, die overvloed van melk heeft, en naar kinderen zoekt, om haar die af te zuigen.

Pater Alvarez zag in het allerheiligste Sakrament Jezus Christus daar staande met de handen vol genaden, zoekende aan wie Hij die zou mogen uitdeelen. En de H. Catharina van Siëna zegt ons van zich zelve, dat wanneer zij tot de H. tafel naderde, zij dit met even zoo veel gretigheid deed, als een zuigend kind zich werpt aan de borst zijner moeder.

O welbeminde en eenige Zoon van den eeuwigen Vader! nu begrijp ik, dat er geen voorwerp is zoo waardig om bemind te worden als Gij. Ik begeer U zoo zeer te beminnen, als

Gij verdient bemind te worden, of ten minste zoo zeer als eene ziel maar wenschen kan U te beminnen. Ik zie wel in, mijn lieve Jezus, dat ik, die U eens verraden en zoo weêrspaunig geweigerd heb aan de uitnoodigingen van uwe liefde te beantwoorden, nu onwaardig ben om U te beminnen, en niet meer verdien zoo digtbij tot U te naderen als ik doe in dit heilig kerkgebouw, maar nogtans voel ik dat Gij mijne liefde vraagt; mij dunkt Gij roept mij toe: *Fili mi praebe cor tuum mihi. Diliges Dominum Deum tuum ex tote corde tuo*; dat is: »Mijn Zoon, schenk mij uw hart! Uit geheel uw hart zult gij den Heer uwen God beminnen.« Ik begrijp het nu: daarom hebt Gij mij tot dusverre in het leven behouden, en niet reeds sedert lang tot de straffen der Hel verwezen, opdat ik mij bekeeren zou, en U uit geheel mijn hart beminnen. Dewijl gij dan, o liefderijke

Jezu
word
heel
ben
zijn
de
U
heen
wilt
ik
het
het
Kon
ik
gev
voe
hel
kon
die
en
Ma
oo
da
da

Jezus, nog door mij bemind wilt worden, zoo geef ik mij dan ook geheel en al aan U over; zie, daar ben ik, ik wil geheel en al de uwe zijn, ik bemin U, o mijn God, die de Goedheid, de Liefde zelve zijt; U kies ik uit voor den eenigsten heer en meester van mijn hart. Gij wilt het nog hebben, dat hart, en ik geef het U zoo gaarne; koud is het en afschuwelijk; maar neemt Gij het aan, dan is het spoedigherschapen. Kom, mijn Jezus, kom, maak dat ik anders worde dan ik tot dusverre geweest ben; ik durf niet langer zóó voortleven als ik tot hiertoe gedaan heb, zoo ondankbaar tegen U, zoo koud voor uwe oneindige goedheid, die zoo veel liefde voor mij heeft, en eene oneindige liefde waardig is. Maak, lieve Jezus, dat ik van dit oogenblik af U zoo zeér beminne, dat ik mijne vroegere nalatigheid daardoor geheel vergoeden moge.

SCHIETGEBED.

O mijn God, mijn God, U alleen
wil ik beminnen, U alleen!

Hier de oefening der geestelijke Communie. Zie bladz. 32.

BEGROETING VAN MARIA.

Met Jezus haren Goddelijken Zoon komt geheel overeen Maria Zijne heilige Moeder, die eene moeder van barmhartigheid zijnde, dan genoeg heeft en zich verblijdt, wanneer zij ellendigen kan helpen, en hun troost verschaffen. En zoo groot is het verlangen van die moeder om wel te doen aan allen, dat Bernardinus de Bustis niet aarzelde te zeggen: *Plus desiderat ipsa facere tibi bonum et largiri gratiam, quam tu accipere concupiscas*; dat is: »Grooter is Maria's begeerte om u wel te doen, dan uw

verla
te w

S
Mar

T
vlek

Jez

rel
gus
eig
ku

verlangen om door haar begunstigd te worden. «

SCHIETGEBED.

Spes nostra salve! Wees gegroet, Maria, onze Hoop!

GEBED TOT MARIA.

Tot U, o allerheiligste en onbevleete Maagd, *enz.* Zie bladz. 42.

X. BEZOEK.

Gebed van voorbereiding: Heere Jezus Christus, *enz.* Zie bladz. 33.

O Gij, die verzot zijt op de wereld, rampzaligen! roept de H. Augustinus uit, waar meent gij toch eigenlijk voldoening voor uw hart te kunnen vinden? Komt tot Jezus,

want Hij alleen is in staat, u dat genoeg te geven, waar gij naar haakt. *Miseri, quò itis! bonum quod quaeritis, ab ipso est.* Wees gij toch wijzer, o mijne ziel, dan die wereldlingen, en zoekt gij God alleen: *Quære unum bonum, in quo sunt omnia bona.* Zoek, zegt u de H. Augustinus, dat ééne goed, dat alle andere goed insluit, zoek God. En spoedig kunt gij Hem vinden; zie, Hij is daar dicht bij U. Vraagt van Hem al wat gij verlangt: want om uwe gebeden te verhooren en u te troosten, woont Hij hier in dit Tabernakel. De H. Theresia zeide: Slechts aan weinigen is het geoorloofd voor den koning te verschijnen; het hoogste wat de meesten verhoppen kunnen, is met den vorst te spreken door middel van een derden persoon. Maar om met U te spreken, o mijn Jezus, is er geen derde persoon noodig; altijd zijt gij in het H. Sakrament des altaars bereid om gehoor

te ge
zijn
wil,
onder
met
wann
in pe
ken,
dit
wein
nen
terw
voor
dat
kon
O
het
H.
alta
bel
tre
we
ge
ee

u dat te geven aan iedereen, wie hij ook
 naar zijn moge, *daar* kan elk die maar
quod wil, U altijd vinden en zich met U
 toch onderhouden, even als een vriend
 ereld- met zijnen vriend. Maar zelfs dan,
Quære wanneer het iemand toegestaan is,
bona. in persoon met den koning te spre-
 , dat ken, met hoeveel last en moeite gaat
luit, dit dan nog niet gepaard? Slechts
 Hem weinige malen door het jaar verlee-
 j U. nen de vorsten dezer wereld gehoor;
 ngt: terwijl gij, mijn Jezus, nacht en dag
 ren voor allen toegankelijk zijt, zonder
 in dat iemand U ooit ongelegen kan
 de: komen.

O Jezus, liefderijke Verlosser, die,
 hetzij Gij ons tot spijze strekt in de
 H. Communie, hetzij gij rust op onze
 altaren, overal, door de beminnelijke
 bekoorlijkheden uwer liefde, tot U
 trekken zoo vele harten, die door
 wederliefde tot U ontvlamd, en op-
 getogen door uwe goedheid, als van
 een heilig vuur ontstoken, van liefde

tot U branden; o, ik smeeek er U om, trek ook mijn ellendig hart al-zoo tot U. Ach, het verlangt toch ook U te beminnen, en wenschte zoo gaarne te leven als gekluisterd aan uwe liefde. Zie, van dit oog-
blik af aan, stel ik al mijne belan-
gen, al mijne uitzigten, al mijne ge-
negenheden, mijne ziel, mijn lig-
chaam, in één woord, alles wat ik
ben of heb stel ik in de handen van
uwe goedheid. Neem mij nu aan, o
Heere Jezus, en handel met mij naar
uw welbehagen. Neen, o neen, nooit
meer wil ik mij beklagen, o mijne
Liefde, over de heilige beschikkingen
van uwe voorzienigheid. Ik weet het,
alles wat gij doet, komt voort uit
een hart vol van liefde voor mij, en
strekt bij gevolg tot mijn best. Wat
het ook zijn moge, het is mij ge-
noeg, dat gij het wilt, opdat ook ik
er genoeg in neme, en nu en in
de eeuwigheid. Doe in mij en met

m
m
lig
de
w
di
u
en
g
n
la
O
n
a
o
u
v
g
U
s
c
h
c
r

mij alles wat U behaagt; ik vereenig mij geheel met uwen wil, die de heiligheid, de goedheid, de volmaaktheid, de beminnelijkheid zelve is. O heilige wil van mijn God, wat zijt gij mij dierbaar! Met u vereenigd, en aan u als gebonden, wil ik altijd leven, en alzoo eindelijk sterven. Uw genoegen, uw behagen, is ook mijn genoegen en mijn behagen; uw verlangen zal ook mijn verlangen zijn. O mijn God, mijn God, help mij, maak dat ik van dit oogenblik af alleen voor U leve, alleen leve om te willen wat Gij wilt, en om uwe goedheid te beminnen. Sterven wil ik uit liefde tot U, omdat Gij gestorven zijt uit liefde tot mij, en U zelve gemaakt hebt tot eene spijsze mijner ziele. Ja, ik verfoei die dagen, waarop ik U zoo snood beleedigende, mijnen boozen wil heb opgevolgd. Ik bemin U, o wil van mijnen God, zoo zeer als ik God

zelve bemin, want Gij zijt één met God. Ik bemin U uit geheel mijn hart, en offer mij zelve geheel en al aan U op.

SCHIETGEBED.

O wil van mijnen God, gij zijt het voorwerp mijner liefde!

Hier de oefening der geestelijke Communie. Zie bladz. 32.

BEGROETING VAN MARIA.

Zóó spreekt onze groote Koningin Maria: »Bij mij zijn schatten, om rijk te maken, die mij beminnen.« *Mecum sunt divitiæ. . . ut ditem diligentes me.* Wil alzoo iemand rijk zijn in genaden, hij beminne Maria. Zeker geacht schrijver noemt daarom Maria *thesauraria gratiarum*, dat is de schatbewaarderster der genaden. O, gelukkig

hij, die met liefde en vertrouwen tot Maria zijne toevlugt neemt! Lieve Moeder, mijne hoop, gij kunt mij zalig maken; ik verwacht ook van U, dat gij het doen zult.

SCHIETGEBED.

Mater amabilis, ora pro me. Beminnelijke Moeder, bid voor mij!

GEBED TOT MARIA.

Tot U, o allerheiligste en onbevleete Maagd, enz. Zie bladz. 42.

XI. BEZOEK.

Gebed van voorbereiding: Heere Jezus Christus. Zie bladz. 33.

»Laat ons toch zorg dragen, roept de H. Theresia uit, dat wij ons niet.

verwijderen van onzen beminnelijken herder Jezus, of Hem uit het oog verliezen; want die schaapjes, welke zich dicht bij den herder houden, worden altijd meer dan de overige door hem gestreeld, en altijd krijgen zij een brokje mede van hetgeen hij zelf eet. En gebeurt het, dat de herder in slaap is gevallen, dan loopt het schaapje niet weg, neen, maar het blijft liggen aan zijne voeten, tot dat de herder wakker wordt, of zelf wekt het hem op uit den slaap, en dan streelt de herder het nog meer dan naar gewoonte. « O mijn Verlosser, die hier in het H. Sakrament tegenwoordig zijt, zie, ik lig hier ook aan uwe voeten, goede herder mijner ziele; voor liefkozing vraag ik van U niets anders dan een hart, dat brandt van liefde tot U, en volharding in die liefde.

Ik dank u, o heilig Geloof! gij leert en verzekert mij, dat in dit goddelijk geheim des altaars geen

brood
geda
woon
tus
ned
verl
ik
Sak
woon
zie
zoo
dat
op
daa
aan
O
mi
ste
ik
ma
zu
m
gi
ho

brood is, maar dat daar, onder de *gedaante* van brood, wezenlijk tegenwoordig is mijn Verlosser Jezus Christus, die uit liefde tot mij onder die nederige gedaante zich heeft willen verbergen. O mijn God en mijn al! ik geloof vastelijk, dat Gij in dit H. Sakrament des altaars wezenlijk tegenwoordig zijt; en ofschoon ik U niet zie met mijne lichamelijke oogen, zoo weet ik toch door het geloof, dat Gij onder de gedaante van brood op onze altaren rust, en ik erken U *daar* voor den Koning van hemel en aarde, en den Verlosser der wereld. O mijn allerzoetste Jezus, gelijk Gij mijne hoop, mijne zaligheid, mijne sterkte en mijn troost zijt, zoo wil ik ook, dat Gij al mijne liefde uitmaakt, en het eenigste voorwerp zijn zult van al mijne gedachten, van al mijne verlangens, van al mijne neigingen. Meer verheug ik mij over de hoogste gelukzaligheid, welke Gij ge-

niet, en in alle eeuwigheid genieten zult, dan over alle goed, dat mij in den tijd of in de eeuwigheid zou te beurt vallen. Mijn grootste genoegen, o mijn beminnelijke Zaligmaker bestaat daarin, dat Gij volmaakt gelukkig zijt, en dat uw geluk oneindig is. Heersch, o mijn God, heersch over heel mijne ziel, ik geef haar geheel en gansch aan U over; neem Gij er voor altijd het bezit van. Laten mijn wil, mijne zinnen, en al mijne ligchamelijke en verstandelijke vermogens als even zoo vele dienaars zijn van uwe liefde, en mij op deze wereld alleen maar strekken om aan U genoeg te geven en uwe eer te bevorderen. Zoodanig was uw leven hier beneden, o Maria, Moeder van mijn Jezus; o Gij, die in liefde tot Hem alle anderen te boven gingt, sta mij bij, en verkrijg voor mij de genade van voortaan te leven, gelijk Gij altijd geleefd hebt, vindende name-

lijk

zij

mu

me

os

aa

de

de

lij

de

g

d

o

v

lijk al uw geluk in dat van God.

SCHIETGEBED.

Lieve Jezus, laat ik geheel de uwe zijn, en wees Gij geheel de mijne.

Hier de oefening der geestelijke Communie. Zie bladz. 32.

BEGROETING VAN MARIA.

Beatus vir, qui vigilat ad foras meas quotidie, et observat ad postes ostii mei. *Gelukkig de man, die dag aan dag waakt aan mijne poorten, en de wacht houdt aan de posten mijner deur.* Prov. 8. Gelukkig hij die, gelijk de armen staan voor de deuren der rijken om eene aalmoes te krijgen, even zoo de wacht houdt voor de deur der barmhartigheid van Maria, om door hare voorspraak genade te verwerven! Maar veel gelukkiger nog

is hij, die er zich op toelegt om Maria's deugden na te volgen, bijzonderlijk hare zuiverheid en hare nederigheid.

SCHIETGEBED.

Maria, mijne hoop, kom gij mij te hulp.

GEBED TOT MARIA.

Tot U, o allerheiligste en onbevleete Maagd, *enz.* Zie bladz. 42.

XII. BEZOEK.

Gebed van voorbereiding: Heere Jezus Christus, *enz.* Zie bladz. 33.

Deus charitas est; qui manet in charitate in Deo manet, et Deus in eo. I. Jo. 4, 16.

God is liefde; wie in de liefde blijft, blijft in God en God in hem.

Wie Jezus bemint, blijft bij Jezus en Jezus bij hem. *Wie mij bemint, zal ook bemind worden door mijnen Vader, en wij zullen tot hem komen, en ons verblijf bij hem houden.* (1) De H. Philippus Neri, op zijn sterfbed de H. Communie zullende ontvangen, riep uit, toen hij den priester met het H. Sakrament zijne kamer zag binnentreden: *Ziedaar mijne liefde, daar komt mijne liefde!* En zeggen wij ook zoo, wanneer wij voor Jezus in het H. Sakrament zijn neêrgekniel: *Ziedaar mijne liefde, ziedaar het voorwerp dat ik altijd beminnen wil, thans in mijn leven, en daarna in de eeuwigheid.*

» Wie mij bemint, zal ook door mij bemind worden, en ik zal tot hem

(1) *Si quis diligit me, diligetur a Patre meo, et ad eum veniemus, et mansionem apud eum faciemus.* Joh. 14, 23.

komen, en mijn verblijf bij hem nemen, om niet meer van hem te scheiden.« Zoo spraakt Ge eens, o mijn Heer en mijn God, naar luid van het H. Evangelie. Nu dan, zie, ik bemin U boven al, o mijn Jezus! bemin Gij mij nu dan ook. Veel hooger dan het bezit van al de koningrijken der wereld schat ik het geluk van door U bemind te worden: kom dan, lieve Jezus, kom en vestig uwe woonplaats in de arme hut van mijne ziel, en blijf daar altijd wonen, of, om beter zeggen, maak dat ik u nimmer meer noodzake om mijne ziel te verlaten. Gij gaat niet weg, tenzij men U daartoe dwinge, en dat heb ik, helaas! eertijds gedaan, en zou het even zoo nog weêr kunnen doen. Maar, o lieve Jezus, laat Gij toch niet toe, dat die wereld nog eens dat afschuwelijk voorbeeld van ondankbaarheid gegeven worde! laat niet toe dat ik, zoo bij uitstek door U begunstigd, en na

zoo
te
de
No
en
ste
me
dit
oo
ee
ho
en
to
al
tij
al
zu
ho
m
tij
E

zoo vele genaden van U ontvangen
 te hebben, U, God van liefde, uit
 de woning van mijn hart verbanne.
 Nogtans, het zou kunnen gebeuren,
 en daarom, lieve Jezus, laat mij nu
 sterven, indien dit overeenkomstig is
 met uwen heiligen wil, opdat ik uit
 dit leven scheidende met U vereenigd,
 ook in het andere leven met U ver-
 eenigd eeuwig moge leven. Ja, dat
 hoop ik, lieve Jezus! ik omhels U
 en druk U aan mijn arm hart; maak
 toch, dat ik U altijd beminne en
 altijd door U bemind worde. Ja al-
 tijd, mijn beminnelijke Zaligmaker,
 altijd wil ik U beminnen, en Gij
 zult mij ook altijd beminnen. Dat
 hoop ik, dat wij elkander zullen be-
 minnen, o God van mijne ziel, al-
 tijd, de gansche eenwigheid door.
 En zoo zij het.

SCHIETGEBED.

Lieve Jezus, ik wil U altijd be-

minnen, en altijd door U bemind worden.

Hier de oefening der geestelijke Communie. Zie bladz. 32.

BEGROETING VAN MARIA.

Qui operantur in me, non peccabunt.
 ECCL. 24 Die er zich op toelegt, zegt Maria, om mij te vereeren, die zal in het goede volharden. *Qui elucidant me, vitam æternam habebunt;* en zij, die zorgen, dat ook anderen mij kennen en beminnen, die zullen van het getal der uitverkorenen zijn. Maak dan het voornemen, lieve lezer, te spreken, waar gij kunt, over de grootheid van Maria, en van de devotie tot die allerheiligste Maagd.

SCHIETGEBED.

Dignare me laudare te, Virgo sa-

crata. Laat mij uwen lof verkondigen,
o gezegende Maagd Maria.

GEBED TOT MARIA.

Tot U, o allerheiligste en onbevleete Maagd, *enz.* Zie bladz. 42.

XIII. BEZOEK.

Gebed van voorbereiding: Heere Jezus Christus, *enz.* Zie bladz. 33.

Erunt oculi mei et cor meum ibi
cunctis diebus. *Mijne oogen en mijn
hart zullen daar wezen te allen tijde.*
3 REG. 9.

Die schoone belofte verwezenlijkt
Jezus in het Heilige Sakrament des
altaars, alwaar Hij, onder de gedaante
van brood, nacht en dag onder ons
Zijn verblijf houdt. Het ware genoeg

geweest, lieve Jezus, alleen des daags in dit tabernakel te wonen, dan namelijk wanneer er menschen zijn, die U komen aanbidden en U gezelschap houden; maar waarom toch daar nog tegenwoordig gebleven den ganschen nacht door, wanneer de kerken gesloten worden, en iedereen huiswaarts keert, terwijl Gij daar geheel alleen blijft? Maar ik begrijp al wat het is: om ons op eene treffende wijze te toonen, hoe zeer Gij ons bemint, hebt Gij U zelve, als ware het, tot onzen gevangene willen maken; de vurige liefde, die Gij ons toedraagt, heeft U zoodanig aan ons gebonden, dat Gij ons zoo min des nachts als des daags verlaten kunt. O mijn allerbeminnelijkste Zaligmaaker, alleen deze trek van uwe teedere liefde moest alle menschen bewegen om gedurig bij uw heilig tabernakel te verblijven, niet dan met moeite van daar te gaan, en toch altijd aan

den voet van uw altaar latende al de liefde van hun hart voor een menschgeworden God, die, alleen, den ganschen nacht door, opgesloten in een tabernakel uit liefde tot hen wil verblijven, den volgenden morgen afwachtende om bezocht te worden door Zijne beminden.

O ja, lieve Jezus, ik wil U genoeg geven, mijne geheele ziel en al de neigingen van mijn hart zijn U toegewijd. Oneindige Majesteit! Gij hebt in dit goddelijk Sakrament willen verblijven, niet alleen om bij ons te wezen, maar ook en voornamelijk om U zelve aan de zielen, die U lief hebben, als eene spijs mede te deelen. Maar wie, o Heere! zal durven naderen om zich met uw heilig vleesch te voeden? Maar ook, wie zal van U verwijderd durven leven? Want daarom hebt gij U willen verbergen onder de gedaante van brood in het Heilig Sakrament des altaars,

om in ons uwen intrek en bezit van onze harten te nemen. Gij brandt van verlangen om door ons ontvangen te worden, en hebt genoeg in U met ons te vereenigen. Kom dan, lieve Jezus, kom, ik verlang U in mijn binnenste te ontvangen, opdat Gij de God wordet van mijn hart en van mijnen wil. Alles, wat in mij is, heb ik voor U over, o mijn beminnelijke Zaligmaker! vermaken, voldoeningen, genoegens, eigen wil, alles offer ik aan U op. O liefde, o God van liefde, heersch en zegepraal Gij over mij; vernietig en slagtoffer in mij alles wat van mij en niet van U is. Laat niet toe, o God van mijn hart, dat na U ontvangen te hebben in de H. Communie, mijne ziel vol van de majesteit eens Gods, zich daarna ooit wederom hechte aan de schepselen. Ik bemin U, mijn God, ik bemin U; U, en U alleen, wil ik altijd beminnen.

SCHIETGEBED.

Bind mij aan U, o Jezus, met de banden uwer liefde!

Hier de oefening der geestelijke Communie. Zie bladz. 32.

BEGROETING VAN MARIA.

De H. Bernardinus roept ons toe, zeggende: *Quæramus gratiam et per Mariam quæramus. Laat ons trachten genaden te verkrijgen, en laat Maria onze middelaarster zijn.* »Maria,« zegt de H. Damianus, »bezit den schat der goddelijke genaden.« Zij kan ons rijk maken, en wil ons ook rijk maken. Daarom noodigt zij ons uit, en roept ons toe: *Si quis est paraulas, veniat ad me.* PROV. 9. O beminnelijke Koningin, zie dan neer, bid ik U, op eenen armen zondaar, die zich aan

u aanbeveelt, en al zijn vertrouwen op U heeft gevestigd.

SCHIETGEBED.

Sub tuum præsidium confugimus,
sancta Dei genitrix! *Tot uwe voor-
spraak nemen wij onze toevlugt, o heilige
moeder van God!*

GEBED TOT MARIA.

Tot U, o allerheiligste en onbe-
vleete Maagd, enz. Zie bladz. 42.

XIV. BEZOEK.

*Gebed van voorbereiding: Heere Je-
zus Christus, enz. Zie bladz. 33.*

Allerbeminnelijkste Jezus! ik hoor
U zeggen in dit Tabernakel, waarin
Gij uw verblijf genomen hebt: *Hier*

is mijne rustplaats voor altijd: haar heb ik uitgekozen; hier wil ik wonen. ⁽¹⁾ Indien Gij alzoo op het heilig altaar, door uwe tegenwoordigheid in het H. Sakrament, onder ons uwe woning hebt uitgekozen, en die woning, om de liefde, die Gij ons toedraagt, voor eene aan U aangename rustplaats houdt, o mijn Jezus, dan is het ook alleszins billijk, dat wij met onze harten altijd bij U wonen, en in U al ons genoegen en vermaak vinden. O gelukkige zielen, wier aangenaamste rust het is, te wezen bij Jezus in het allerheiligste Sakrament! En o mij gelukkige, indien ik van dit oogenblik af aan in niets grooter genoegen vond, dan in altijd bij U te blijven, o mijn Jezus, en altijd aan U te denken, die in het heilig altaargeheim altijd bezig zijt met mij en mijn geluk!

⁽¹⁾ *Haec requies mea in saeculum saeculi: hic habitabo, quoniam elegi eam* Ps. 131.

Ach! lieve Jezus! dat ik zoo vele jaren heb laten verloopen zonder U te beminnen! ongelukkige jaren! ik verfoei U. Maar U zegen ik, o oneindig geduld van mijn God, dat mij, ondankbare, zoo lang verdragen hebt. En waarom deed Gij dit, o mijn God! waarom? Opdat ik eens door uwe barmhartigheden en uwe liefde voor U gewonnen, mij geheel en al aan U zou overgeven. Zoo dan, lieve Jezus, niet langer wil ik halsstarrig blijven, niet langer uwe liefde met ondankbaarheid vergelden. Ja, ten hoogste billijk is het, dat ik geheel de uwe zij gedurende mijne overige levensdagen, zij mogen veel of weinig zijn. Van U, lieve Jezus, hoop ik de noodige genade om aan U alleen toe te behooren; en dewijl gij eens zóó goed jegens mij waart, toen ik niet met U wilde te doen hebben en uwe liefde verachtte, met hoeveel grond

mag ik dan nu niet hopen op uwe goedheid, nu ik tot U kom, en zoo zeer verlange U te beminnen? O schenk mij dan daartoe uwe genade, o God, die eene oneindige liefde waardig zijt. Ik bemin U uit geheel mijn hart, boven alles, meer dan mij zelve, meer dan mijn leven. Het doet mij leed, U ooit beleedigd te hebben, o oneindige goedheid! vergeef het mij, en schenk mij, tegelijk met die vergiffenis, de genade van U tot aan mijnen dood toe uit geheel mijn hart lief te hebben, en U in alle eeuwigheid te mogen beminnen in den Hemel. Vertoon hier uwe magt, o almachtige God! Laat aan de wereld dit wonder zien, hoe eene ziel, eens zoo ondankbaar als de mijne was, U voortaan op eene uitstekende wijze beminne. Want dat verlang ik te doen, dat neem ik mij voor, en schenk Gij, lieve Jezus, mij daartoe uwe genade.

SCHIETGEBED.

Lieve Jezus, ik bedank U, dat Gij tot dusverre geduld met mij hebt gehad.

Hier de oefening der geestelijke Communie. Zie bladz. 32.

BEGROETING VAN MARIA.

»Niemand is er,« roept de H. Germanus uit, Maria aansprekende, »niemand is er, die zalig worde, tenzij door U; niemand die bevrijd worde van het kwade, tenzij door U, en aan niemand wordt eenige gunst toegestaan, tenzij door U.« *Nemo est qui salvus fiat, nisi per te: nemo qui liberatur a malis, nisi per te: nemo cui denum concedatur, nisi per te.* Bij gevolg, mijne lieve Moeder Maria, indien Gij mij niet bijstaat, dan ben ik verloren. Maar al de

heiligen zeggen mij, o Hemelkoningin, dat wie tot U zijne toevlugt neemt, ook door U niet verlaten wordt, en dat *hij* alleen verloren gaat, die uwen bijstand niet inroept. Daarom, ellendig als ik ben, stel ik mij onder uwe bescherming, o mijne lieve Moeder Maria! op U is mijne hoop gevestigd.

SCHIETGEBED.

Hæc tota ratio spei meæ. S. BERN.

Op Maria is al mijne hoop gevestigd!

GEBED TOT MARIA.

Tot U, o allerheiligste en onbevleete Maagd, enz. Zie bladz. 42.

XV. BEZOEK.

Gebed van voorbereiding: Heere Jezus Christus, enz. Zie bladz. 33.

De eerwaardige Pater Franciscus Olympius, Theatijner-monnik, was gewoon te zeggen, dat niets op aarde het vuur der liefde tot God in de harten der menschen heviger ontsteekt dan het allerheiligste Sakrament des altaars. Het was daarom ook, dat de Heere zich in dit heilig geheim aan Catharina van Siëna eens vertoonde in de gedaante van een oven, waaruit aanhoudend vlammen van liefde als stroomen uitbraken, en zich over den ganschen aardbodem verspreidden; op welk gezigt die heilige maagd verbaasd stond, hoe het mogelijk ware, dat de menschen leven konden zonder te verteeren van liefde. Lieve Jezus! o laat mij toch branden van liefde tot U; maak dat ik aan niets anders denke dan aan U; en niets verlange, niets begeere, niets zoek dan U en U alleen. O hoe gelukkig zou ik wezen, indien dat heilig vuur van liefde tot U mij

geheel en al deed ontvlammen, en met het opkorten mijner dagen ook alle aardsche gehechtheid in mij verterde.

O Goddelijk Woord des Vaders, lieve Jezus! ik beschouw U hier op dit altaar uit liefde tot mij geslagt-offerd en als geheel vernietigd. Is het dan niet alleszins billijk, dat gelijk Gij U zelve ten offer hebt gegeven uit liefde tot mij, ik ook zoo mij zelve geheel en al aan U toewijde? Welaan dan, mijn God en opperste Heer, ik offer U op dezen dag geheel mijne ziel, al wat ik ben, mijnen ganschen wil, en heel mijn leven. U, eeuwige Vader, bied ik deze mijne offerande aan in vereeniging met dat offer van oneindige waarde, het offer van zich zelve, hetwelk Jezus, uw Zoon en mijn Zaligmaker, U eens bragt hier op aarde op het kruishout van Golgotha, een offer, dat Hij nog dagelijks op

eene onbloedige wijze zoo dikmaals vernieuwt op onze altaren. Ontvang dan mijn offer, o eeuwige Vader, om de verdiensten van uwen Zoon Jezus Christus, en verleen mij de genade van hetzelfde te herhalen al de dagen mijns levens, en te sterven, mij zelve geheel en al aan uwe eer offerende. Ik verlang de genade, die Gij aan zoo vele martelaren geschonken hebt, van namelijk uit liefde tot U mijn leven te geven; maar indien *ik* zulk eene genade niet waardig ben, laat mij dan ten minste toch die gunst van U verkrijgen, lieve Jezus, dat ik U geheel vrijwillig mijn gansche leven toeheilige, en gaarne dien dood wille sterven, dien Gij mij hebt voorbeschikt. Ja, Heere, die genade moet Gij mij geven; ik wil volstrekt sterven met den wil van U door mijnen dood te vereeren, en U genoeg te geven. Reeds van dit oogenblik af zij geheel mijn

leve
doo
ik,
aan

aan

ma

lij

da

H

re

la

c

in

g

leven aan U toegewijd; ook mijnen dood offer ik U op; en sterven wil ik, wanneer en op welke wijze dit aan U behagelijk zal wezen.

SCHIETGEBED.

Lieve Jezus; ik wil sterven om aan U te behagen.

Hier de oefening der geestelijke Communie. Zie bladz. 32.

BEGROETING VAN MARIA.

Sta mij toe, o mijne allerbeminnelijkste Moeder Maria, sta mij toe, dat ik U, met uwen dienaar den H. Bernardus, nog eens noeme: *tota ratio spei meæ; al mijne hoop*; en laat mij met den H. Joannes Damascus U toeroepen: *Totam spem meam in te collocavi. Op u is al mijne hoop gevestigd.* Gij, lieve moeder, Gij moet

mij de vergiffenis mijner zonden verkrijgen, en de volharding in het goede tot aan mijnen dood; door uwe voorspraak moet ik ook uit het Vagevuur verlost worden. Allen, die zalig worden verkrijgen de zaligheid door uwen bijstand; Gij alzoo, lieve Moeder, moet mij zalig maken. *Quem vis, salvus erit.* S. BON. Wil het maar, dat ik zalig worde, o Maria; dan word ik zalig. Maar om door U zalig te worden moet men U aan roepen. Ik roep U dan aan, o heilige Maagd, en zegge:

SCHIETGEBED.

O salus te invocantium, salva me. S. BON. — Maria! o behoud, voor die U aanroepen, behoud mij.

GEBED TOT MARIA.

Tot U, o allerheiligste en onbevleete Maagd, enz. Zie bladz. 42.

XVI. BEZOEK.

Gebed van voorbereiding: Heere Jezus Christus, enz. Zie bladz. 33.

O, indien de menschen toch altijd maar hunne toevlugt namen tot het heilig Sakrament des altaars, om daar een heilmiddel te zoeken tegen hunne kwalen, dan voorzeker zouden zij zoo ongelukkig niet wezen, als zij thans zijn. Jeremias sprak weenend: *Numquid resina* (of volgens de Chaldeeusche overzetting,) *numquid balsamum non est in Galaad, aut medicus non est ibi?* Dat wil zeggen: »Is er dan geen balsem in Galaad? is er geen geneesheer aldaar? Galaad,

eene landstreek aan gene zijde der Jordaan, en zeer rijk aan welriekende zalven, gelijk Beda aantee kent, is een afbeeldsel van Jezus Christus, die in het altaargeheim zalve heeft voor al onze wonden. Waarom dan, zoo schijnt de Zaligmaker ons toe te roepen, waarom, kinderen van Adam, klaagt gij, terwijl gij in dit H. Sakrament den geneesheer hebt, en eene zalve voor al uwe wonden? *Venite ad me omnes, et ego reficiam vos.* »Komt allen tot Mij, en ik zal u verkwikken.« Ik kom tot U, lieve Jezus, en roep U toe met de zuster van Lazarus: *Ecce quem amas infirmatur.* »Zie, dien Gij liefhebt is krank.« Ik, Heere, ik ben die ellendige, die Gij liefhebt; mijne ziel is gewond door de zonden, die ik bedreven heb. O mijn goddelijke geneesheer, ik neem mijne toevlugt tot U, opdat Gij mij helpt; indien Gij wilt, dan kunt gij mij genezen. *Sana animam meam,*

quia
mijn
zond
T
Jezu
lijkh
eeni
gen
wez
ben
wer
wei
maa
de
maa
ver
On
afst
doe
oud
ma
hag
ver
mij

quia peccavi tibi. » O Jezus, genees mijne ziel, zij is gewond door de zonde.«

Trek mij tot U, o mijn allerliefste Jezus door de beminnelijke bekoorlijkheden van uwe liefde. Met U vereenigd te zijn is voor mij een grooter genoegen, dan heer en meester te wezen van de gansche aarde. U te beminnen is alles, wat ik op deze wereld verlange. Ik kan U maar weinig aanbieden, lieve Jezus, maar kon ik in het bezit geraken van al de koninkrijken der aarde, ik zou die maar alleen willen aannemen, om ze vervolgens uit liefde tot U te verzaken. Ondertusschen doe ik uit liefde tot U afstand van alles, waarvan ik afstand doen kan. Ik heb alles voor U veil: ouders en bloedverwanten, al de gemakken des levens, alles wat mij behagen kan; ja zelfs aan de geestelijke vertroostingën wil ik niet gehecht zijn; mijne vrijheid en mijnen wil offer ik

aan U op, tegelijk met alles wat een voorwerp zou kunnen wezen van mijne liefde. Want U alleen bemin ik, o oneindig goed! Ik bemin U meer dan mij zelve, en in alle eeuwigheid hoop ik U te beminnen.

SCHIETGEBED.

Lieve Jezus, ik schenk U geheel mij zelve; o neem mij toch aan!

Hier de oefening der geestelijke Communie. Zie bladz. 32.

BEGROETING VAN MARIA.

Allerheiligste Maagd Maria! Gij zeidet eens tot de H. Brigitta: hoe zwaar iemand ook gezondigd hebbe, wanneer hij met een waar berouw tot mij zijne toevlugt neemt, dan neem ik hem onder mijne bescherming, niet meer lettende op de me-

nigte zijner zonden, maar op den goeden wil, dien hij heeft om zijn leven te verbeteren; ik wil dan gaarne zalve gieten in zijne wonden en die genezen; want naar luid van mijnen naam, ben ik ook waarlijk eene moeder van barmhartigheid.

SCHIETGEBED.

O Maria heb medelijden met mij!

Tot u, o allerheiligste en onbevleete Maagd, enz. Zie bladz. 42.

XVII. BEZOEK.

Gebed van voorbereiding: Heere Jezus Christus, enz. Zie bladz. 33.

Voor harten, die beminnen, bestaat er geen grooter genoegen dan in de tegenwoordigheid te wezen van

het voorwerp hunner liefde. Klopt ons hart waarlijk voor Jezus Christus? Ziet, wij zijn hier thans in Zijne tegenwoordigheid. Jezus ziet en hoort ons in het H. Sakrament; hebben wij Hem niets te zeggen? O laat ons toch onzen troost vinden in Zijn gezelschap; verblijden we ons over Zijne heerlijkheid, en over de liefde, welke zoo vele beminnende zielen aan Jezus in het H. Sakrament toedragen; laat ons wenschen, dat allen Hem beminnen, en Hem hunne harten geheel en al toewijden; en *wij* ten minste, schenken wij Hem geheel ons hart. Jezus zij dan het eenigste voorwerp van onze liefde, en Hem te bezitten zij al ons verlangen. Voor Salesius, een priester uit het gezelschap van Jezus, was het spreken over het H. Sakrament des altaars reeds alleen genoeg om zich getroost te voelen.

Die heilige man kon hetzelfde nooit

genc
nede
het
deze
bem
men
lijks
ging
blik
Hij
mar
ters
de
des
ik
lev
om
alt
zoo
va
mi
we
do
tro

genoeg bezoeken; werd hij naar beneden geroepen, of moest hij door het huis gaan, altijd maakte hij van deze gelegenheden gebruik om zijnen beminden Jezus te bezoeken, zoodat men bemerken kon, dat er naauwelijks een uur van den dag voorbijging, waarin Salesius niet een oogenblik bij het heilig Sakrament verwijfde. Hij had ook het geluk, die heilige man, van door de handen der ketters gedood te worden, terwijl hij de waarheid van het H. Sakrament des altaars verdedigde. O mogt ook ik voor eene zoo schoone zaak mijn leven geven, en sterven, lieve Jezus, om de verdediging van uw heilig altaargeheim, waarin Gij ons op eene zoo uitstekende wijze de teederheid van uwe liefde gedurig bewijst. O mijn God, daar Gij zoo vele wonderwerken doet in dit H. Sakrament, doe, bid ik U, ook nog dit teeken: trek mij, ellendige, geheel en al

tot U; ik wil U geheel toebehooren; dat verdient Gij. Geef mij, lieve Jezus, de genade van U uit geheel mijn hart te beminnen. De goederen van deze wereld moogt Gij geven aan wie Gij dit goed vindt. Ik sta ze U allen af; ik voor mij verzucht naar niets anders, en wil niets anders dan uwe liefde; daarnaar alleen wil ik trachten. Ik bemin U, lieve Jezus; maak Gij, dat ik U beminne; ik verlang niets anders!

SCHIETGEBED.

O mijn Jezus, wanneer zal ik U beminnen gelijk het behoort!

Hier de oefening der geestelijke Communie. Zie bladz. 32.

BEGROETING VAN MARIA.

Een groot genoegen is het voor

mij,
hoo
bem
Gij
Mar
de
pisc
lee
den
liet
dat
of
vo

mi
be
wi
N
an
er

T
un
di

mij, Maria, U door uwe dienaars te hooren begroeten met den titel van beminnelijke moeder: *o Mater amabilis!* Gij zijt ook allerbeminnelijkst, o Maria! God zelf heeft behagen in de schoonheid van uwe ziel. *Concupiscit rex speciem tuam.* Uw naam alleen, Maria, is naar het zeggen van den H. Bonaventura, voor hen die U liefhebben, iets zoo beminnelijks, dat zij, alleen door dien te noemen of te hooren noemen, hunne liefde voelen opwekken en vermeerderen. ⁽¹⁾

• Het is dus niet meer dan billijk, mijne lieve moeder Maria, dat ik U beminne. Maar U op eene gewone wijze te beminnen, is mij niet genoeg. Naast God wil ik U meer dan iemand anders beminnen, eerst hier op aarde en daarna in den hemel. Is dit ver-

⁽¹⁾ *O dulcis, o pia, o multum amabilis Maria! Tu nec nominari potes, quin accendas, nec aurium aditus ingredi potes, quin recreës affectus diligentum te.*

langen te stout, zoo weet dat uwe beminnelijkheid daarvan de oorzaak is, gelijk ook de bijzondere liefde, die Gij mij betoond hebt. Waart gij minder beminnenswaardig, dan zou ik ook niet verlangen U zoo zeer te beminnen.

SCHIETGEBED.

Allerbeminnelijkste Moeder, groot is mijne liefde voor U.

GEBED TOT MARIA.

Tot U, o allerheiligste en onbevleete Maagd, *enz.* Zie bladz. 42.

XVIII. BEZOEK.

Gebed van voorbereiding: Heere Jezus Christus. *enz.* Zie bladz. 33.

Eens komt de dag, waarop Jezus

in het dal van Josafat als regter zal gezeten zijn op een troon van majesteit; maar nu, hier in het H. Sakrament, is Hij gezeten als op een troon van liefde. Verbeeld u, dat een vorst, om te toonen hoe groote liefde hij aan zekeren herder toedraagt, zijne woning kwam vestigen in het dorp van dien herder. Zou nu die herder, in dit geval, niet eene groote ondankbaarheid verraden, indien hij niet dikwijls zijnen vorst ging bezoeken, daar hij weet dat de vorst altijd zeer verlangend is om hem te zien, en juist, om dikwijls dit genoegen te smaken, zijne woonplaats naast die van den herder gekozen heeft? Ja, lieve Jezus, ik heb het reeds begrepen, uit liefde tot mij hebt Gij in het H. Sakrament des altaars uwe woning willen nemen. Gaarne dan zou ik, ware mij dit mogelijk, nacht en dag in uwe tegenwoordigheid willen blijven. In-

dien de Engelen, o mijn God, U gedurig omringen, van verwondering opgetogen om de liefde, welke Gij ons toedraagt, dan mag ik ook wel, ziende dat Gij om mijnentwil op dit altaar rust, U dat genoeg geven, dat ik in uwe tegenwoordigheid verschijne, om uwe liefde en goedheid voor mij te prijzen.

O mijn God, die hier in het H. Sakrament tegenwoordig zijt, o brood der Engelen, o goddelijke spijs, ik bemin U; maar ik ben niet voldaan over mijne liefde jegens U; en Gij lieve Jezus, zijt er ook niet mede tevreden. Het is waar, ik bemin U wel, maar veel te weinig. O maak Gij, lieve Jezus, dat ik beter kenne de oneindige schoonheid en goedheid, die ik bemin; en dat mijn hart al wat aardsche genegenheid is uit zich verbanne, om voor niets anders meer te kloppen dan voor U. Om mij geheel en al in liefde tot U te ontste-

ken, en mij geheel met U te ver-
 eenigen, daalt gij iederen dag uit
 den Hemel op onze altaren neder.
 Is het dan niet alleszins billijk, dat
 ik aan niets anders denke dan aan
 U te beminnen, U te aanbidden, en
 aan U genoeg te geven? Ik be-
 min U dan, lieve Jezus, uit geheel
 mijn hart en uit al de krachten van
 mijne ziel; en wilt Gij mij die liefde
 vergelden, o geef mij dan daarvoor
 nog meer liefde, en een hart, dat
 mij U altijd meer doe beminnen, en
 altijd vuriger verlangen om aan U
 genoeg te geven.

SCHJETGEBED.

Jezus, die geheel liefde zijt, schenk
 mij een hart vol van liefde voor U.

*Hier de oefening der geestelijke Com-
 munie. Zie bladz. 32.*

BEGROETING VAN MARIA.

Even gelijk die behoeftige menschen, die, in ziekte gevallen, om hunnen ellendigen staat van allen verlaten, geene huisvesting vinden tenzij in de openbare gasthuizen, evenzoo is het gelegen met die groote zondaars, die, ofschoon van allen verstooten, toch nog opgenomen worden door de barmhartigheid van Maria, welke God gewild heeft dat zoude wezen als een oord van toevlugt, en, als ware het, ten openbare gasthuize zoude strekken voor de zondaars. Van daar dat de H. Ephrem Maria ook noemt *diversorium peccatorum*, eene wijkplaats en oord van toevlugt voor de zondaars. Bij gevolg, o mijne lieve moeder Maria, wanneer ik tot U mijne toevlugt neem, dan kunt Gij mij om mijne zonden niet verstooten; integendeel, hoe dieper ik gevallen ben, zoo veel te meer reden heb ik om

door U opgenomen te worden , vermits God U gesteld heeft om eene toevlugt te wezen voor de zondaars, hoe ellendig zij ook wezen mogen. Ik neem alzoo bij U mijne wijkplaats, o Maria! onder uwen mantel verberg ik mij. U groet men als de toevlugt der zondaars; wees dan ook mijne toevlugt. Tot wien zal ik mij wenden, indien Gij mij verstoot?

SCHIETGEBED.

O Maria, mijne toevlugt!

GEBED TOT MARIA.

Tot U, o allerheiligste en onbevleete Maagd, enz. Zie bladz. 42.

XIX. BEZOEK.

Gebed van voorbereiding : Heere Jezus Christus, enz. Zie bladz. 33.

Iedereen schept er genoegen in zich te bevinden in het gezelschap van

eenen vriend, die hem dankbaar is; moet het ons dan in dit tranendal niet aangenaam wezen in gezelschap te zijn van den besten der vrienden, van Jezus; die vermogend is om ons alle goed te doen; die ons met geestdrift bemint en daarom ook gedurig zich met ons bezig houdt? Zie, daar in het H. Sakrament des altaars, daar kunnen wij met Jezus, den besten onzer vrienden, ons onderhouden zoo lang wij verkiezen; *daar*, in een woord, kunnen wij met het grootste vertrouwen gemeenzaam met Hem spreken, en ons onderhouden met den Koning des Hemels.

Zeer gelukkig voorzeker mogt Jozef genoemd worden, toen in den kerker, waarin hij opgesloten lag, God met Zijne genade nederdaalde om hem te troosten, gelijk de H. Schriftuur verzekert ⁽¹⁾; maar dui-

⁽¹⁾ *Descendit cum illo in joveam, et in vinculis non dereliquit eum.* SAP. 10.

zend maal gelukkiger zijn wij, die op deze aarde van ellende altijd bij ons hebben onzen menschgeworden God, die al de dagen onzes levens door Zijne wezenlijke tegenwoordigheid ons bijstaat met zooveel liefde en medelijdend gevoel. Hoe troostvol is het niet voor den ongelukkigen gevangene eenen vriend te hebben, die hem bemint en zich met hem onderhoudt, hem troost, hem hoop geeft, hulp verleent, en er altijd op bedacht is om hem uit zijn ellendigen staat te redden! Maar *daar* is Hij onze goede vriend, Jezus Christus, *daar* in het H. Sakrament des altaars, van waar Hij ons, arme gevangenen in den kerker van deze wereld, deze troostvolle woorden toeroept! *Ecce, vobiscum sum omnibus diebus; altijd blijf ik bij u*; als wilde hij zeggen: ik ben opzettelijk uit den Hemel in dezen uwen kerker nedergedaald om u te troosten, te

helpen en te verlossen; laat ik u dan ook welkom wezen; houdt het altijd met mij, en verbindt u geheel en al aan mij; dan zult gij uwe ellenden niet meer gevoelen, en daarna met mij in mijn koninkrijk komen, alwaar ik u volmaakt gelukkig maken zal.

O God van onbegrijpelijke liefde, vermits Gij U gewaardigd hebt om uit liefde tot ons, uit den Hemel op onze altaren neder te dalen, zoo neem ik mij voor, U daar dikwijls te komen bezoeken; ik wil zoo veel ik maar kan, genot hebben van uwe allerzoetste tegenwoordigheid, die het geluk der heiligen in den Hemel uitmaakt. Ach! dat ik gedurig in uwe tegenwoordigheid konde zijn om U te aanbidden en U mijne liefde te betuigen! O ik bid U, lieve Jezus, wek Gij mij op, wanneer ik uit laauwheid, of om de beslommeringen der wereldsche zaken, verzuimen mogt

U in het H. Sakrament te bezoeken. Ontsteek in mij eene vurige begeerte om gedurig bij U te zijn in dit geheim van uwe liefde. Liefderijke Jezus! ach hadde ik U toch altijd bemind, en altijd getracht aan U te behagen! Maar dat troost mij, dat mij nog tijd overschiet om dit te doen, niet alleen in het toekomstige leven, maar ook nog in het tegenwoordige. Ja, dat wil ik doen, opregt wil ik U beminnen, o God van liefde; mijn opperste goed, mijn schat, mijn al; uit al mijne krachten wil ik U beminnen.

SCHIETGEBED.

O mijn God, help mij U beminnen.

Hier de oefening der geestelijke Communie. Zie bladz. 32.

BEGROETING VAN MARIA.

De godvruchtige Bernardinus de Bustis roept uit: *O peccator, non diffidas, sed secure ad istam Dominam recurras; invenies eam manibus plenam misericordiâ et largitate.* Dat is: O zondaar, wie gij zijn moogt, wanhoop niet, maar neem uwe toevlugt tot Maria; wees zeker van door haar geholpen te zullen worden; gij zult haar vinden met de handen vol van barmhartigheid en genade. Weet, voegt hij er bij, dat die allergoedertierenste koningin nog vuriger begeert u wel te doen, dan gij verlangt door haar begunstigd te worden. *Plus enim ipsa desiderat facere tibi bonum, quam tu accipere concupiscas.* Altijd, mijn lieve Moeder Maria, wil ik God danken, dat Hij mij U heeft leeren kennen. O hoe ongelukkig zou ik zijn indien ik U *niet* kende, of vergat van tot U mijne toevlugt te nemen;

hoe slecht stond het dan met mijne zaligheid geschapen! Maar neen, lieve Moeder, neen, ik ken U, ik prijs U, ik bemin U, ik heb een volslagen vertrouwen in U, en in uwe handen stel ik geheel mijne ziel.

SCHIETGEBED.

Gelukkig hij, o Maria, die U kent, en in U zijn vertrouwen stelt.

GEBED TOT MARIA.

Tot U, o allerheiligste en onbevleete Maagd, enz. Zie bladz. 42.

XX. BEZOEK.

Gebed van voorbereiding: Heere Jezus Christus, enz. Zie bladz. 33.

Te dien dage, zegt de profet Za-

charias, zal er voor het huis van David en voor de inwoners van Jeruzalem eene bron geopend wezen ter afwassing der zonden. »In illa die erit fons patens domui David et habitantibus Jerusalem in ablutionem peccatorum.« Jezus Christus, in het allerheiligste Sakrament des altaars, is die bron, die voor allen toegankelijk is, en waarin wij onze zielen reinigen kunnen van al de zondesmetten, waarmede wij ons dagelijks bezoedelen. Begaat iemand een of anderen misslag, welk heerlijker middel kan hij daarentegen te baat nemen, dan zich terstond aan de voeten te werpen van Jezus Christus in het allerheiligste Sakrament! O ja, lieve Jezus, dat wil ik voortaan altijd doen, omdat ik overtuigd ben, dat de wateren van deze uwe springbron, mij niet alleen van mijne smetten zullen reinigen, maar mij nog daarenboven licht en kracht zullen geven om niet te hervallen in mijne

vroegere misslagen; om met blijdschap de tegenspoeden te dragen, en om in liefde tot U aan te wassen. Ik weet, lieve Jezus, dat Gij met deze bedoelingen mijn bezoek afwacht, en met de opgenoemde genaden de bezoeken vergeldt van hen, die U beminnen. Kom dan, Heere, kom spoedig, reinig mij van al de smetten, waarmede ik mij dezen dag heb bezoedeld; leed doen zij mij, omdat ik daardoor aan U mishraagd heb; verleen mij krachten om niet meer te hervallen, door mij eene groote begeerte te geven om U vurig te beminnen. O dat het mij vergund ware altijd bij U te blijven, even gelijk die tijdgenoot van de H. Theresia, uwe getrouwe dienstmaagd Maria Diaz, welke van den bisschop van Avila verlof bekwam om haar verblijf te houden in eene afgezonderde plaats in de kerk, en zoo bijna gedurig bidgende was voor het H. Sakrament,

hetwelk zij haren gebuur noemde, terwijl zij die plaats niet verliet, tenzij alleen om hare biecht te spreken of de H. Communie te ontvangen! De eerwaardige broeder Franciscus van *het kind Jezus*, een barvoeter karmelitanermonnik, kon het niet van zich verkrijgen voorbij eene kerk te gaan, waarin het H. Sakrament rustte, zonder daarin een oogenblik te vertoeven. Het paste niet, dat een vriend voorbij het huis van zijnen vriend kwam, zonder hem ten minste te gaan groeten, en een paar woorden met hem te wisselen. Maar Franciscus was met geen paar woorden tevreden, hij bleef altijd zoo lang hij maar kon in de tegenwoordigheid van zijnen dierbaren Meester.

O Jezus! mijn eenig en grootste goed! nu zie ik dat Gij daarom dit H. Sakrament ingesteld en op dit altaar hebt willen rusten, opdat ik

U toch beminnen zou, met dat doel ook hebt Gij mij een hart gegeven, dat bekwaam is om eene vurige liefde voor U te koesteren. Maar, ondankbare die ik ben, waarom is mijne liefde tot U zoo flauw? O neen, dat is niet billijk, dat eene goedheid, zoo beminnelijk als de uwe is, maar zoo weinig bemind wordt; de liefde, die Gij mij toedraagt, verdient ten minste mijne wederliefde. Gij zijt een oneindig God, en ik ben een ellendige aardworm. Nog maar weinig zoude ik doen, indien ik mij voor U opofferde en stierve voor U, die voor mij gestorven zijt, en uit liefde tot mij nog dagelijks op het altaar U zelve slagtoffert. Ja, lieve Jezus, Gij verdient dat men U vurig beminne, en dat wil ik ook doen. Maar help gij mij, Jezus, help Gij mij om U te beminnen, en dat te doen wat U zoo zeer behaagt en Gij zoo ernstig van mij verlangt.

SCHIETGEBED.

Dilictus meus mihi, et ego illi.

Mijne beminde is de mijne, en ik ben de zijne.

Hier de oefening der geestelijke Communie. Zie bladz. 32.

BEGROETING VAN MARIA.

O Maria, mijne allerzoetste en allerbeminnelijkste Moeder! O welk een groot vertrouwen boezemt mij de H. Bernardus in, indien ik tot U mijne toevlugt wil nemen! Gij let niet, zegt hij mij, op de verdiensten van hen, die uwen bijstand inroepen, maar zijt hulpvaardig jegens allen, die u om hulp vragen ⁽¹⁾. Bij gevolg, indien ik mij tot U vervoege, o Maria, dan ontvangt Gij mij vrien-

⁽¹⁾ *Maria non discutit merita, sed omnibus se exorabilem præbet.*

delijk, en luistert naar mijne bede. Hoor dan nu wat ik van U vraag. Ik ben een arme zondaar, die duizendmaal de hel verdiend heb; maar ik wil mijn leven beteren; dien God, dien ik zoo zeer beleedigd heb, wil ik voortaan beminnen. Uw dienaar wil ik worden; ik geef mij aan U over, zoo ellendig als ik ben; maak mij dan zalig, nu ik de uwe geworden en niet meer de mijne ben. Hebt gij mij begrepen, lieve moeder Maria? Ja, gij zult mij begrepen hebben, en mijn gebed ook verhooren.

SCHIETGEBED.

O Maria, ik ben de uwe, maak mij zalig.

GEBED TOT MARIA.

Tot U, o allerheiligste en onbevleete Maagd, *enz.* Zie bladz. 42.

XXI. BEZOEK.

Gebed van voorbereiding: Heere Jezus Christus. Zie bladz. 33.

Ubicumque fuerit corpus, ibi congregabuntur et aquilæ. Overal waar een ligchaam is, daar zullen de arenden vergaderen. Luc. 17. Door dit ligchaam verstaan de Heiligen gewoonlijk het ligchaam van Jezus Christus, terwijl zij die arenden duiden op dezulken, die, los van de wereld, zich boven het aardsche verheffen en hunne vlugt nemen ten hemel, werwaarts zij altijd hunne gedachten en verzuchtingen rigten, en waar zij, om zoo te zeggen, hun gedurig verblijf houden. Op aarde is hun hemel — daar, waar Jezus Christus rust in het H. Sakrament des altaars, en nooit schijnen zij genoeg te hebben van Zijne tegenwoordigheid en daarvan als

verz
Hie
een
vlie
late
H.
het
de
Ch
me
ter
ve
do
Ba
he
w
be
de
C
w
b
g
d

verzadigd. De arenden, zegt de H. Hieronymus, komen op den reuk van eenig dood ligchaam van verre aanvliegen, ten einde op hetzelfde te azen: laten wij naar Jezus Christus in het H. Sakrament toesnellen, en, als ware het, daar naar toevliegen, als naar de kostelijkste spijze onzer zielen.

Eene hemelsche fontein is Jezus Christus in het allerheiligste Sakrament des altaars; en daarom ook zochten de Heiligen in dit tranendal, als versmachtende herten, gedurig hunnen dorst aan dat water te lesschen. Pater Balthazar Alvarez, een priester uit het gezelschap van Jezus, had de gewoonte van dikwijls, waarmede hij ook bezig ware, zijne oogen te slaan naar de plaats, waar hij wist, dat Jezus Christus in het H. Sakrament rustende was; zeer dikwijls ging hij Jezus daar bezoeken, en nu en dan bragt hij geheele nachten voor het Tabernakel door. De tranen kwamen hem in de

oogen, wanneer hij zag, hoe men zich in de paleizen der Grooten schier verdrong om zijn hof te maken bij een mensch, van wien men een ellendig tijdelijk goed verhoopte, terwijl het van den anderen kant zoo ledig was in de kerken, waar de Opperheer der wereld zich gewaardigt onder ons te wonen, op een troon van liefde gezeteld, en rijk aan onschatbare en eeuwige goederen, die Hij gaarne uit wil deelen. Dezelfde pater Alvarez plagt ook te zeggen, dat de kloosterlingen allergelukkigst waren, omdat zij, zonder uit hun huis te gaan, over dag en des nachts, waar zij maar wilden, Jezus Christus in het H. Sakrament konden bezoeken; iets waarvoor aan anderen de gelegenheid ontbrak.

Vermits Gij mij dan, o allerliefste Jezus, niettegenstaande mijne afschuwelijkheid en mijn ondankbaar hart, toch met zooveel goedheid tot U roept,

zoo
hoop
neer
help
ande
uit
voor
mis
op
mij
noe
Gij
en
ge
los
en
m
va
ne

t

men
ehier
a bij
len-
wijn
edig
er-
der
fde
en
uit
ez
s-
a-
,
r
-
-
"

zoo wil ik ook van mijnen kant alle hoop op verbetering niet opgeven; neen, ik kom tot U, opdat Gij mij helpt; Gij moet van mij een geheel ander mensch maken, en verbannen uit mijn hart alle liefde, die niet voor U is, elk verlangen, dat aan U mishaaft, iedere gedachte, die niet op U doelt. Ja, Jezus, mijne liefde, mijn schat, aan U alleen wil ik genoeg geven, aan U alleen behagen. Gij alleen zijt al mijne liefde waardig; en daarom ook wil ik U alleen uit geheel mijn hart beminnen. Maak mij los, Heere! van alles wat gij niet zijt, en hecht mij aan U alleen, maar hecht mij zoo vast, dat ik mij niet meer van U kunne losrukken, noch in dit, noch in het volgende leven.

SCHIETGEBED.

Allerliefste Jezus! maak dat ik altijd met U vereenigd blijve.

Hier de oefening der geestelijke Communie. Zie bladz. 32.

BEGROETING VAN MARIA.

Dionysius, de Karthuizer-monnik, noemt de H. Maagd Maria de *voorspreekster van alle zondaars, die tot haar hunne toevlugt nemen; »advocata omnium iniquorum ad se confugientium.* « Daar het alzoo, o verheven moeder van God, uwe bediening is, bijstand te verleenen aan al de zondaars, die tot U hunne toevlugt nemen, zoo let, bid ik U, op mij. Zie, daar lig ik heden aan uwe voeten, uwen bijstand afsmeekende, terwijl ik U met den H. Thomas van Villanova toeroep: *Eja ergo advocata nostra, officium tuum imple. Welaan dan, Maria, onze voorspreekster, oefen nu uwe bediening uit, neem mijne zaak ter verdediging op U.* Het is waar, een overgroot zondaar ben ik, om-

dat
bele
vele
had
Gij,
God
en
dat
nee

I
mij

vle

CH

dat ik mijnen Heer en God zwaar beleedigd heb, nadat Hij mij met zoo vele genaden en weldaden overladen had. Het kwaad is geschied; maar Gij, lieve Moeder, kunt voor mij bij God vergiffenis daarvan verkrijgen; en het is genoeg dat Gij Hem zegt, dat Gij mij onder uwe bescherming neemt; want dan ben ik gered.

SCHIETGEBED.

Dierbare Moeder Maria, Gij moet mij zalig maken.

GEBED TOT MARIA.

Tot U, o allerheiligste en onbevleete Maagd, *enz.* Zie bladz. 42.

XXII. BEZOEK.

Gebed van voorbereiding: Heere Jezus Christus, *enz.* Zie bladz. 33.

De bruid van het Hooglied zocht naar haren bruidegom, en, toen zij hem niet vond, ging zij rond, al vragende: *num, quem diligit anima mea, vidistis?* Hebt gij hem niet gezien, dien mijne ziele lief heeft? Cantic. 3. Jezus was toen niet op aarde; maar thans, zoekt eene ziel, die Jezus bemint, naar haren geliefde, altijd kan zij hem vinden in het allerheiligste Sakrament. Pater Avila was gewoon te zeggen, dat hij geen grooter heiligdom kende noch verlangde dan eene kerk, waar Jezus rust in het H. Sakrament. O oneindige liefde van mijn God, eene oneindige wederliefde waardig! Hoe zijt Gij er toch toe kunnen komen, lieve Jezus, om U zoo diep te vernederen, dat Gij, ten einde onder de menschen te wonen en U met hunne harten te vereenigen, niet gearzeld hebt, U onder de gedaante van brood te verbergen! O vleeschgeworden Woord! uwe diepe verne-

dering
liefde
bemint
ik we
mijn
lieve
en d
noege
opvol
hagen
liefde
mij g
om g
daar
ik e
zelsc
binn
tot
bare
vrie
gaf
toch
klee
Sch

dering komt voort uit uwe overgroote liefde. Ach! waarom dan toch U niet bemind uit al mijn vermogen, terwijl ik weet hoeveel Gij gedaan hebt om mijn hart te winnen! Ja, ik bemin U, lieve Jezus, uit geheel mijn hart, en daarom wil ik liever aan U genoeg geven dan mijne neigingen opvolgen; mijne lust is aan U te behagen, mijn Jezus, mijn God, mijn liefde, mijn al! O, ik bid U, doe in mij geboren worden eene heilige zucht om gedurig bij U te zijn, terwijl Gij daar rust in onze tabernakels. Laat ik er naar hongeren om U daar gezelschap te houden, en U in mijn binnenste te ontvangen. Gij roept mij tot U; ware ik dan niet een ondankbare, indien ik aan uwe zoete en vriendelijke uitnoodiging geen gehoor gaf? Ach, Heere, maak mijn hart toch los van alle aardsche aangekleefdheid; want Gij wilt, o mijn Schepper, het eenigst voorwerp van

al mijne verlangens zijn , van al mijne liefde. Ik bemin U , allerbeminlijkste goedheid van mijn God ; niets anders vraag ik van U dan U ; neen , niet wat mij behaagt , maar wat aan U behaagt , dat wil ik , en dat alleen is mij genoeg. Neem genadig aan , lieve Jezus , dit goed verlangen van een zondaar , die U wil beminnen. O sta mij bij , geef mij kracht , en maak dat ik , een ellendige slaaf der zonde , van dit oogenblik af geen andere banden kenne dan die van uwe liefde.

SCHIETGEBED.

O mijn God ! hadde ik U toch altijd bemind !

Hier de oefening der geestelijke Communie. Zie bladz. 32.

A
lieve
beka
wee
maa
mij
Gij
ver
kun
me
Be
van
Uv
ve
wa
he
va
ti
w
ik
v
d

BEGROETING VAN MARIA.

Allerzoetste koningin, en mijne lieve Moeder Maria! ik moet het bekennen, ik ben weêrspannig geweest aan Jezus, uwen grooten Zoon; maar vol berouw daarover rigt ik mij tot uw medelijdend hart, opdat Gij door uwe voorspraak voor mij vergiffenis van hem verkrijget. Gij kunt niet voorgeven, dat Gij U daarmede niet kunt inlaten, want de H. Bernardus noemt u de bedienaarster van vergiffenis, *ministra propitiationis*. Uwe zaak is het, o Maria, hulp te verleenen aan hen, die in nood zijn, want de H. Ephrem groet U als de helpster dergenen, die in eenig gevaar verkeerren: *opitulatrix periclitantium*. Maar nu, lieve moeder Maria, wie verkeert in grooter gevaar dan ik? Door mijne zonden heb ik God verloren; zeker is het dat ik veroordeeld ben geworden tot de hel; of

God mij reeds vergeven heeft weet ik niet; en al ben ik wederom in Zijne genade opgenomen, toch kan ik Hem op nieuw verliezen. Maar Gij, mijne lieve Moeder, Gij kunt alles voor mij verkrijgen, en van U wacht ik ook alle goed: de vergiffenis van mijne zonden, de volharding in de deugd, en den hemel. Daar, in dat rijk der gelukzaligen, daar hoop ik te wezen een van diegenen, die uwe barmhartigheid het meest zullen roemen, als zijnde, door uwe voorspraak, o Maria, tot den staat van zaligheid gekomen.

SCHIETGEBED.

Misericordias Mariæ æternum cantabo. Amen. Eenwig, eeuwig wil ik Maria's barmhartigheid prijzen.

GEBED TOT MARIA.

Tot U, o allerheiligste en onbevleete Maagd, enz. Zie bladz. 42.

XXIII. BEZOEK.

Gebed van voorbereiding: Heere Jezus Christus, enz. Zie bladz. 33.

Vele vermoeijenissen getroosten zich, en groote gevaren ondergaan die Christenen, die naar het heilige land reizen, om de plaatsen te bezoeken, waar onze beminnelijke Zaligmaker geboren is, geleden heeft, en den dood voor ons onderging. Maar is het noodig, dat wij eene zoo verre reize maken en aan zoo veel gevaren ons bloot stellen? Jezus zelf is bij ons; in onze kerken, daar woont Hij, van onze huizen maar weinige stappen verwijderd. Indien de pelgrims, zegt de H. Paulinus, het voor een groot geluk houden, uit het heilige land mede te brengen een weinig stof van de kribbe of van het graf van Jezus: met hoeveel geestdrift

moeten wij dan niet het H. Sakrament, waar Jezus in persoon tegenwoordig is, bezoeken, iets wat ons geen moeite kost en met geene gevaren vergezeld gaat! Zeker kloosterling, aan welken God eene groote liefde tot het H. Sakrament had ingeboezemd, schreef in een brief, onder anderen, het volgende: »Ik heb bemerkt,« zeide hij, »dat ik alles aan het H. Sakrament te danken heb. Geheel en al heb ik mij overgegeven en toegewijd aan Jezus in zijn H. altaargeheim. Ik zie eene ontelbare menigte van genaden, die men niet verkrijgt, omdat men zijne toevlugt niet neemt tot dit goddelijk Sakrament. Ik zie hoe groot een verlangen Jezus heeft, om ons in dit Sakrament Zijne genaden te schenken. O heilig geheim! o allerheiligst Sakrament! In dat altaargeheim geeft God ons Zijne almacht het meest te kennen; wat God ooit voor ons ge-

daan
men
het
Heer
dien
door
liefd
gij
H.
dat
ik l
alle
lief
gev
in
al
bea
C
zwe
He
mij
zie
ber
van

daan heeft, 't is alles in dit Sakrament besloten. Neen, wij benijden het geluk der zaligen niet; want dien Heer, dien zij bezitten in den Hemel, dien bezitten wij op aarde, maar door een grooter wonder van Zijne liefde. Maak toch dat allen met wie gij omgaat, zich toewijden aan het H. Sakrament. Ik spreek zoo, omdat dit heilig geheim mij verrukt; ik kan er niet van zwijgen, van het allerheiligste Sakrament, dat onze liefde zoo overwaardig is. Ik ben zoo gevoelig voor de liefde van Jezus in dat geheim, dat ik niet wete wat al te doen, om aan Zijne liefde te beantwoorden.« Zoo eindigt de brief.

O Serafijnen! brandend van liefde zweeft gij daar rondom uwen en mijnen Heer; en nogtans niet uit liefde tot mij heeft die Koning der Hemelen zich onder deze gedaante willen verbergen. O laat ik dan ontvlammen van liefde tot Hem! ontsteekt gij,

engelen, mijn hart door uwen gloed, opdat ik tegelijk met U moge branden van liefde. Lieve Jezus, doe mij toch kennen de grootheid der liefde, welke gij den mensch toedraagt, opdat bij het inzien van uwe uitstekende liefde, het verlangen om die liefde met wederliefde te vergelden en in alles aan U te behagen gedurig sterker in mij worde. Ja, ik bemin U, allerbeminnelijkste Jezus; ik wil U altijd beminnen, en U beminnen alleen om aan U genoeg te geven.

SCHIETGEBED.

Lieve Jezus, ik geloof in U, ik hoop op U, ik bemin U, en geheel en al geef ik mij aan U over.

Hier de oefening der geestelijke Communie. Zie bladz. 32.

BEGROETING VAN MARIA.

Allerbeminnelijkste Maagd! de H. Bonaventura noemt U *Mater orphanorum*, de Moeder der weezen. Die ongelukkige weezen zijn de arme zondaars, die God, hunnen Vader, verloren hebben. Zoo dan, neem ik mijne toevlugt, o heilige Maagd! want ook ik heb mijnen Vader verloren; maar Gij zijt mijne Moeder, en door U zal ik hem terugvinden. In mijn ongeluk kom ik tot U, en roep uwe hulp in. En zal ik geholpen worden? O ja! »Wie,« zegt Innocentius III, »heeft Maria ooit aangeroepen, zonder door haar verhoord te zijn?« *Quis invocavit eam, et non est exauditus ab ipsa?* Wie heeft ooit uwe voorspraak ingeroepen, zonder dat Gij acht op hem gegeven en hem geholpen hebt? Wie ging ooit verloren, die tot U zijne toevlugt nam? Alleen hij gaat verloren, die nalaat dat te doen.

Alzoo, lieve Moeder, wilt gij, dat ik zalig worde, maak dan dat ik altijd uwe voorspraak inroep, en op U mijn vertrouwen stelle.

SCHIFTGEBED.

Heilige Maria, boezem mij vertrouwen in op U!

GEBED TOT MARIA.

Tot U, o allerheiligste en onbevleete Maagd, enz. Zie bladz. 42.

XXIV. BEZOEK.

Gebed van voorbereiding: Heere Jezus Christus, enz. Zie bladz. 33.

Vere tu es Deus absconditus. Is. 15.
Waarlijk, Gij zijt een verborgen God.
 In geen werk der goddelijke liefde

kom
 Isai
 delij
 zich
 wo
 nat
 God
 ron
 lig
 bov
 den
 daa
 hoe
 O
 zie
 Gij
 bui
 wa
 ons
 nie
 hee
 hei
 (1)
 visc

komt de waarheid dezer woorden van Isaias zoo zeer uit als in het aanbiddeljk geheim des altaars, waar God zich geheel en al verbergt. Het eeuwig woord des Vaders, de menschelijke natuur aannemende, verborg Zijne Godheid, en wandelde als mensch rond op deze aarde; maar in het heilig altaargeheim verbergt Jezus nog bovendien Zijne menschheid, en onder den schijn van brood is Hij bij ons, daardoor te kennen gevende, met hoeveel teederheid Hij ons bemint. (1) O mijn dierbare Verlosser! op het zien van die uitstekende liefde, welke Gij hebt voor de menschen, raak ik buiten mij zelve, en weet niet meer wat te zeggen. Want uit liefde tot ons zijt Gij zoo ver gekomen, dat Gij niet gearzeld hebt, den glans uwer heerlijkheid te bedekken, uwe grootheid te vernederen, uw goddelijk

(1) *Latet divinitas, latet humanitas, sola patent viscera charitatis.*

leven, als het ware, te vernietigen. En terwijl Gij op onze altaren rust, lieve Jezus, schijnt uw eenigste werk te wezen, de menschen te beminnen, en hun kenbaar te maken, hoe groote liefde Gij hun toedraagt. Maar ach, hoe beloonen zij uwe liefde, o groote Zoon van God.

Lieve Jezus, vergun mij, dat ik het zegge: Gij zijt al te verliefd op de menschen; want ik zie dat Gij hun welzijn stelt boven uwe eigene eer. Wist Gij dan niet, aan welke versmadingen gij U zoudt blootstellen door de instelling van het allerheiligste Sakrament des altaars? Ik zie het, en Gij zaagt het vóór mij, dat het grootste gedeelte der menschen U noch aanbidt, noch U daar erkennen wil voor dengenen, die Gij zijt. Ik weet, dat men tot dien graad van boosheid gekomen is, dat men zich niet ontzien heeft, de *heilige hostiën* met de voeten te treden, en op de

aan
te
gec
ver
pla
ger
wo
kor
bie
lig
ner
gel
wa
lie
Ma
ter
dik
bez
bic
tot
U
do
On

aarde, in het water of in het vuur te werpen. Ik zie ook, hoe het grootste gedeelte van hen, die aan U gelooven, o mijn God, ik zie, hoe zij in plaats van door hunne eerbewijzingen den smaad te vergoden, die U wordt aangedaan, in uwe tempels komen, en U daar door hunne oneerbiedigheden beleedigen.

Ach, mijn allerbeminlijkste Zaligmaker, ach, dat ik met mijne tranen, ja zelfs met mijn bloed die ongelukkige plaatsen konde reinigen, waar Gij in dit Sakrament uwer liefde zoo onteerend gehoond zijt. Maar vermag ik dit niet, ik verlang ten minste en neem mij voor, U dikwijls in uw H. altaargeheim te bezoeken, ten einde U daar te aanbidden, gelijk ik U heden aanbid, tot vergoeding van den smaad, die U in dit allergoddelijkst Sakrament door de menschen wordt aangedaan. Ontvang, eeuwige Vader, de geringe

eerbewijzing, die ik, allerellendigst mensch als ik ben, heden aan U opdraag, ten einde eenige vergoeding te geven voor de oneer, aangedaan aan Uwen Zoon in dit allerheiligste Sakrament. Ontvang mijne geringe eerbewijzing! welke ik vereenig met die oneindige eerbewijzing, die Jezus Christus U gaf op Zijn kruis, en nog dag aan dag geeft in het heilig geheim des altaars. O dat wenschte ik, dat ik maken kon, dat alle menschen vol liefde waren voor Jezus Christus in het allerheiligste Sakrament des altaars.

SCHIETGEBED.

Lieve Jezus, maak dat Gij gekend en bemind wordet!

Hier de oefening der geestelijke Communie. Zie bladz. 32.

BEGROETING VAN MARIA.

Magtige Maria! ik word vol hoop, wanneer ik, beducht voor mijne eeuwige zaligheid, tot U mijne toevlugt neem, en bedenk, dat Gij zoo rijk zijt aan genaden, dat de H. Joannes van Damascus U eene zee van genaden noemt (*pelagus gratiarum*), de H. Bonaventura, de verzamelplaats der genaden (*congregationem gratiarum*), de H. Ephrem, de bron van genaden en alle vertroosting (*fontem gratiae et totius consolationis*), en de H. Bernardinus, de volheid alles goeds (*plenitudinem omnis boni*). En ik weet, lieve Moeder, dat Gij zoo genegen zijt om wel te doen, dat Gij U beledigd acht door hen, die geene genade van U vragen. De H. Bonaventura heeft het gezegd: *In te, domina, peccant, qui te non rogant*. O allerrijkste, allerwijsste, allergoedertierenste Maagd, ik weet het, Gij kent

beter dan ik zelf de behoeften van mijne ziel, en Gij bemint mij meer dan ik U beminnen kan. Wilt gij nu weten, welke gunst ik heden van U afsmeek? Het is deze, dat Gij mij die genade verwerft, welke Gij weet dat voor mijne ziel de voordeeligste is; die genade moet gij van God voor mij vragen, dan ben ik tevreden.

SCHIETGEBED.

Mater Salvatoris, ora pro me! Moeder des Zaligmakers, bid voor mij!

GEBED TOT MARIA.

Tot U, o allerheiligste en onbevleete Maagd, enz. Zie bladz. 42.

XXV. BEZOEK.

Gebed van voorbereiding: Heere Jezus Christus, enz. Zie bladz. 33.

De H. Paulus verheft de gehoorzaamheid van Jezus Christus, zeggende, dat Hij gehoorzaam was aan Zijnen eeuwigen Vader tot den dood des kruises: *factus obediens usque ad mortem*. PHIL. 2. Maar in het heilig geheim des altaars is Jezus nog verder gegaan; want niet alleen aan Zijnen eeuwigen Vader, maar ook aan den mensch heeft Hij zich willen onderwerpen, en dat wel tot aan het einde der wereld, zoodat men zeggen kan: *factus est obediens usque ad consummationem sæculi*. Jezus, de Koning des Hemels, daalt uit den Hemel neder op het woord van eenen mensch. Op onze altaren, daar rust Hij onbewegelijk; Hij laat zich plaats en waar men Hem plaats wil; nu eens is Hij ter aanbidding uitgesteld, dan wederom gesloten in het tabernakel; nu brengt men Hem in de huizen, dan wederom draagt men Hem langs de straten; Hij laat zich geven aan

wien men Hem geven wil, aan den rechtvaardige en aan den zondaar. Toen Hij op deze aarde rondwandelde, zegt Lucas van Hem, dat Hij gehoorzaam was aan Maria en aan Jozef; maar in het H. Altaargeheim gehoorzaamt Hij aan zoovele schepselen, als er priesters gevonden worden op aarde. Duld dan dat ik U heden toespreke, o liefdevol hart van mijn Jezus, waaruit al de Sakramenten, en vooral dit Sakrament van liefde gesproten is: ik wenschte U zooveel eer te kunnen toebrengen, als Gij geeft in dit H. Sakrament aan uwen hemelschen Vader. Ik weet, dat Gij mij op dit altaar diezelfde liefde toedraagt, waarmede Gij mij bemindet, toen Gij uw goddelijk leven liet te midden der bittere smarten van het kruis. Verlicht, o goddelijk hart dezulken, die U niet kennen, opdat zij U kennen mogen. Verlos door uwe verdiensten de zielen van

het vagevuur, of, ten minste, geef eenige verligting van smart aan de zielen, die reeds voor eeuwig uwe bruiden zijn. Ik aanbid U, ik bedank U, ik bemin U, in vereeniging met al diegenen, die U thans beminnen in den Hemel en op aarde. Maak, o allerzuiverst hart, maak Gij mijn hart los van alle aangekleefdheid aan de schepselen, en vervul hetzelfde met uwe liefde. Neem Gij bezit van mijn hart, o allerzoetste hart van mijn Jezus, en neem er zóó bezit van, dat ik van dit oogenblik af geheel de uwe zij, en altijd zeggen kunne: *Quis me separabit a charitate Dei, quæ est in Christo Jesu Domino nostre?* Wie zal mij kunnen scheiden van de liefde Gods, die is in Jezus Christus, onzen Heer? Rom. 8, 35—39. Schrijf, o heilig hart, op mijn hart al die bittere smarten, die Gij gedurende zoo vele jaren op aarde verdroegt uit liefde tot mij, opdat ik, bij het gezigt

daarvan, er naar hake om iets voor U te lijden, of, uit liefde tot U, ten minste met geduld verdrage al de wederwaardigheden van dit leven. Allernederigst hart van mijn Jezus, maak mij deelgenoot van uwe nederigheid. Allerzachtmoedigst hart van mijn Jezus, deel mij uwe zachtmoedigheid mede. Neem weg uit mijn hart al wat daarin aan U mishaaft. Keer het geheel en al tot U, opdat het niets wille, niets verlange dan alleen dat, wat Gij wilt; in één woord, maak dat ik alleen leve om aan U te gehoorzamen, alleen om U te beminnen, alleen om aan U genoeg te geven. Ik weet, hoeveel ik aan U verschuldigd ben, en hoe ik de grootste verplichtingen aan U heb. Indien ik mij zelve geheel en gansch voor U opofferde, ware dit nog maar weinig in vergelijking met hetgeen Gij verdient.

SCHIETGEBED.

Lieve Jezus, Gij alleen zijt meester van mijn hart.

Hier de oefening der geestelijke Communie. Zie bladz. 32.

BEGROETING VAN MARIA.

De H. Bernardus zegt, dat Maria die hemelsche arke is, waarin wij van de schipbreuk der eeuwige verdoemenis zullen bevrijd blijven, mits wij bij tijds tot die arke onze toevlugt nemen. *Arca in quâ naufragium evadimus.* Een voorbeduidend zinnebeeld van Maria was de ark, waarin Noë eens ontkwam aan die algemeene schipbreuk der wereld. Maar, zegt Hesychius, ruimer eene ark dan de ark van Noë was, is Maria; *arcâ Noë largior.* In Noë's ark werden maar weinige menschen en redelooze

schepselen opgenomen en behouden, terwijl Maria opneemt al diegenen, die tot haar hunne toevlugt nemen, en zeker maakt Zij dat allen behouden worden. O wij ongelukkigen, indien wij Maria niet hadden! O hoe groot is het getal dergenen, die verloren gaan! en waarom? Omdat zij hunne toevlugt niet nemen tot U, o heilige Moeder Gods. Want wie zou verloren gaan, wendde hij zich tot U om hulp en bijstand?

SCHIETGEBED.

Allerheiligste Maagd Maria, maak dat wij allen altijd onze toevlugt tot U nemen.

GEBED TOT MARIA.

Tot U, o allerheiligste en onbevleete Maagd, *enz.* Zie bladz. 42.

XXVI. BEZOEK.

Gebed van voorbereiding: Heere Jezus Christus, enz. Zie bladz. 33.

Exulta et lauda, habitatio Sion, quia magnus in medio tui Sanctus Israël.
 Juicht en prijst, gij inwoners van Sion; want groot is in uw midden de Heilige van Israël. Is. 12. O, welke groote vreugde moesten wij menschen gevoelen, en hoe vol vertrouwen en liefde zijn bij deze gedachte: in ons vaderland, in onze kerken, niet verre van onze huizen, daar woont en leeft de Heilige der heiligen, onze groote God in het allerheiligste Sakrament des altaars! daar woont Hij, die door Zijne tegenwoordigheid in den Hemel het geluk der zaligen uitmaakt, Hij, die de liefde zelve is! ⁽¹⁾ Want het H. Sakrament des altaars is niet alleen een Sakrament van liefde, maar

⁽¹⁾ *Amorem non tam habet, quam ipse est.* S. Bern.

het is de liefde zelve; het bevat God zelve, die, om de groote liefde, welke Hij aan Zijne schepselen toedraagt, zich de liefde zelve noemt, en ook waarlijk is: *Deus charitas est, God is liefde*. Maar ik hoor U klagend zeggen, lieve Jezus, dat ofschoon Gij tot ons welzijn onder ons gekomen zijt, wij toch geen werk van U gemaakt hebben. *Non collegistis me. Gij hebt mij niet ontvangen*. En uwe klagen zijn maar al te regtvaardig, mijn Jezus! Ik ben een van die ondankbaren, die U alleen gelaten heb, zonder U te komen bezoeken. Straf mij gelijk Gij wilt, maar niet door mij te berooven van uwe tegenwoordigheid, hetgeen ik anders wel verdiend had. Ik wil mijn gedrag verbeteren; ik wil van dezen dag af, niet alleen U dikwijls bezoeken, maar ook zoo lang ik kan mij met U onderhouden. O mijn Zaligmaker, maak dat ik aan dit voornemen getrouw blijve, en door

mijn voorbeeld anderen moge opwekken, om U gezelschap te houden in het allerheiligste Sakrament des altaars. Ik weet, dat de eeuwige Vader van U zeide: *Hic est filius meus dilectus, in quo mihi benè complacui. Deze is mijn beminde zoon, in wien ik mijn welbehagen heb.* MATTH. 17. Zoo heeft dan een God in U al Zijn welbehagen, en ik, ellendige aardworm, zou er mijn genoegen niet in vinden, mij met U te onderhouden in dit tranendal! O verslindend vuur der liefde tot God, verteer in mij alle gehechtheid aan het aardsche, want dat alleen kan mij ontrouw doen worden aan U, en mij van U verwijderen. Als gij wilt, Heere, kunt gij mij reinigen. *Domine, si vis, potes me mundare.* Doe, na zoo veel reeds voor mij gedaan te hebben, ook nog dit voor mij: zuiver mijn hart van alle genegenheid, van alle liefde, die geene strekking heeft tot U. Zie, ik geef

mij zelve geheel en al aan U over; al de levensdagen, die mij overschietten, wijde ik toe aan Jezus in het allerheiligste Sakrament. Ja, lieve Jezus, Gij moet mijne sterkte zijn. Gij het voorwerp mijner liefde gedurende mijn leven, en in het uur van mijnen dood, wanneer gij als reisspijze tot mij zult komen, en mij geleiden in uw hemelsch koningrijk. Amen, amen, zoo hoop ik het, zoo moge het geschieden!

SCHIETGEBED.

O mijn Jezus, wanneer zal ik U mogen aanschouwen!

Hier de oefening der geestelijke Communie. Zie bladz. 32.

BEGROETING VAN MARIA.

Bij U, allerheiligste maagd Maria, vinden wij hulp voor alles. Gij ver-

kwikt ons in onze afgematheid, naar luid der woorden van den H. Germanus, die u noemt: *potentia debilitatis nostræ; de kracht in onze zwakheid*. Gij zijt de poort door welke wij aan de slavernij der zonden kunnen ontvlugten, zoo als de H. Bonaventura het ons te kennen geeft. Bij u vinden wij troost te midden van de ellenden dezès levens, naar het zeggen van den H. Laurentius Justinianus, die u begroet met den titel van *troost in onze pelgrimaadje op deze wereld; solatium peregrinationis nostræ*. Eindelijk, in U vinden wij, in zekeren zin, Gods genade, ja God zelve. Door Bonaventura wordt Gij genoemd de troon van Gods genade: *thronus gratiæ Dei*; en Procus zegt van U, dat Gij als eene brug zijt over welke God, om onze zonden van ons verwijderd, door Zijne genade wederom tot ons terugkomt ⁽¹⁾.

(1) *Pons, per quem Deus ad homines descendit.*

SCHIETGEBED.

O Maria, Gij zijt mijne sterkte, mijne bevrijdster, mijn troost, en mijne zaligheid.

GEBED TOT MARIA.

Tot U, o allerheiligste en onbevleete Maagd, *enz.* Zie bladz. 42.

XXVII. BEZOEK.

Gebed van voorbereiding: Heere Jezus Christus. *enz.* Zie bladz. 33.

In de getijden van het H. Sakrament zingt de Kerk: *Geen ander volk is er, dat zoo gemeenzame goden hebbe, als onze God gemeenzaam is met ons: Non est alia natio tam grandis, quae habent Deos appropinquantos sibi, sicut Deus noster adest nobis.* De Heidenen, toen zij hoorden spreken van de lief-

dewerken van onzen God, riepen uit: O wat is die God der Christenen een goede God! En inderdaad, ofschoon de Heidenen hunne goden zóó uitdachten en zich voorstelden, als hun dit het meest behaagde, toch zult ge, in hunne gansche fabelleer, nergens gewag gemaakt vinden van eenen of anderen God, die zoo liefderijk met de menschen zou hebben omgegaan, gelijk onze God, dat is de eenige ware God, dit inderdaad doet; want door een wonder van Zijne liefde heeft Hij het middel uitgevonden om op onze altaren nacht en dag onder ons te wonen, als konde Hij het niet van zich verkrijgen, zelfs voor een oogenblik van ons gescheiden te zijn. Zoo hebt Gij dan, lieve Jezus, het grootste van uwe wonderen willen verrigten, ten einde te voldoen aan het vurig verlangen, dat Gij hadt, om altijd bij en onder ons te wezen! Maar hoe komt het dan dat de men-

schen uwe tegenwoordigheid schijnen te ontvlugten! Hoe kunnen zij dan zoo voortleven, zonder U ooit, of ten minste maar zelden te bezoeken, terwijl een kwartier uurs in uwe tegenwoordigheid doorgebracht hun eene eeuw toeschijnt; zoo verveelt hen die tijd! O geduld van mijn Jezus, wat zijt ge groot! Ja groot is uw geduld, omdat uwe liefde voor de menschen zoo groot is; het is die liefde, die maakt, dat Gij bij voortduring onder zoo vele ondankbaren wilt blijven wonen.

O mijn God, die, omdat Ge oneindig zijt in uwe volmaaktheden, ook oneindig zijt in uwe liefde, o laat niet toe, dat ik voortga met te behooren tot het getal dier ondankbaren! Ook ik verveelde mij weleer in uwe tegenwoordigheid, omdat ik U in het geheel niet of althans niet genoeg beminde. Maar laat mijn hart door uwe genaden van liefde tot U

bra
ver
lig
te
mij
Zoo
lief
me
gek
in
ge
oog
zal
on

va
he

ma

branden, dan zal het mij niet meer vervelen, mij met U in het allerheiligste Sakrament nacht en dag bezig te houden. Eeuwige vader, verleen mij, door de verdiensten van uwen Zoon, eene zoo vurige en teedere liefde voor het allerheiligste Sakrament, dat ik altijd, in den geest gekeerd naar een kerk, waar Jezus in het Allerheiligste rust, *daar* mijne gedachten hebbe, en hijgend het oogenblik verbeide, waarop ik Hem zal mogen bezoeken en mij met hem onderhouden.

SCHIETGEBED.

Schenk mij, o God, om de liefde van Jezus, eene groote liefde tot het allerheiligste Sakrament.

Hier de oefening der geestelijke Communie. Zie bladz. 32.

BEGROETING VAN MARIA.

Maria is die toren van David, waarvan de H. Geest spreekt in het Hooglied. Zoo is dan Maria eene *allersterkste verschansing voor hen, die bevochten worden; propugnaculum munitissimum in bello versantibus*, gelijk de H. Ignatius haar noemt. O hoe hevig vallen mijne vijanden mij gedurig aan, ten einde mij te berooven van de genade Gods, en van uwe bescherming, o mijne allerliefste moeder Maria! Gelukkig voor mij, dat Gij U gewaardigt te strijden voor hen, die in U hun vertrouwen stellen. *Eene voorrechtster voor hen, die op U betrouwen*, noemt u de H. Ephrem, *propugnatricem confidentium in te*. O verdedig mij dan, lieve moeder Maria! op U vestig ik mijne hoop en mijn vertrouwen.

SCHIETGEBED.

Maria, Maria, uw naam is mijne verdediging.

GEBED TOT MARIA.

Tot U, o allerheiligste en onbevleete Maagd, *enz.* Zie bladz. 42.

XXVIII. BEZOEK.

Gebed van voorbereiding: Heere Jezus Christus, *enz.* Zie bladz. 33.

Welk goed, roept de H. Paulus uit, kunnen wij vreezen, dat God ons weigeren zal, nadat Hij ons Zijnen eenigen Zoon geschonken heeft? *Quomodo non etiam cum illo omnia nobis donavit; Hoe, heeft Hij ons ook niet met Hem alles geschonken?* ROM. 8. Herinneren wij ons, dat de eeuwige

Vader al wat Hij heeft aan Jezus Christus heeft gegeven: *Omnia dedit ei Pater in manus.* Joh. 13. Laat ons dan onophoudelijk bedanken de goedheid, de barmhartigheid, de mildheid van onzen liefdevollen God, die ons rijk heeft willen maken aan alle goed en aan alle genade, door ons Jezus Christus te schenken in het allerheiligste Sakrament des altaars. ⁽¹⁾

Zoo mag ik dan, o Zaligmaker der wereld, o vleeschgeworden Woord, gelooven, dat Gij geheel de mijne zijt, indien *ik* U wil toebehooren. Maar kan ik wel gelijkerwijze zeggen, dat ik geheel de uwe ben, ofschoon Gij mij wilt? O lieve Jezus, neem dit kwaad weg: laat de wereld geen getuige wezen van die ondankbaarheid, dat Gij geheel de mijne wezen wilt, terwijl ik van mijnen kant zou weigeren geheel aan U toe te be-

⁽¹⁾ *In omnibus divites facti estis in illo... ita ut nihil vobis desit in ullá gratiá.* 1 Cor. I.

hooren! Neen, dat geschiede nooit; of is het, helaas! vroeger wel gebeurd, nooit geschiede het wederom. Bij vast besluit wijde ik mij heden geheel en al aan U toe; aan U offer ik op, voor den tijd en voor de eeuwigheid, mijn leven, mijnen wil, mijne gedachten en al mijne handelingen. Zie, lieve Jezus, van dit oogenblik af ben ik geheel de uwe; ik heb afscheid genomen van de schepselen, en bied mij aan voor brandoffer aan mijnen Schepper. O dat dan dit offer vertere in de vlammen van uwe goddelijke liefde! Neen, neen, de wereld mag volstrekt niet meer deelen in de liefde van mijn hart. O Jezus, Gij gaaft mij bewijzen van uwe liefde voor mij, toen ik U niet beminde; en dat geeft mij de zekere hoop, dat Gij mij thans opneemt onder de uwen, thans nu ik U bemin, en uit liefde tot U mij geheel en al aan U opoffer.

Eeuwige Vader, ik offer U heden

op al de deugden en handelingen van Jezus, te gelijk met de gevoelens van zijn hart; verleen mij, bid ik U, die genaden, die Jezus voor mij van U afvraagt. Met zijne verdiensten bedank ik U voor die menigte van barmhartigheden, die Gij mij bewezen hebt. Met zijne verdiensten voldoe ik U voor de schuld mijner zonden, en door die zelfde verdiensten hoop ik van U allerlei genaden, de vergiffenis mijner zonden, de volharding, den Hemel, en bovenal de heerlijke gaaf van uwe zuivere liefde. Ik zie wel in, dat ik zelf het uitstorten van uwe gunsten over mij verhinder; daarom, neem ook dat kwaad van mij weg; ik smEEK er U om in den naam van Jezus Christus, die gezegd heeft: *Si quid petieritis Patrem in nomine meo, dabit vobis.* Jo. 14. Bij gevolg kunt Gij mijne bede niet afslaan. Slechts één ding verlang ik, o mijn God, namelijk U te beminnen, mij zelven

gel
en
jeg
he
na
ge
af
to
ho
be
or
m
m

U
ik
zi

m

geheel en al aan U over te geven, en voortaan niet meer ondankbaar jegens U te wezen, gelijk ik dit vooreen wel geweest ben. Zie dan genadig op mij neder, en verhoor mijn gebed; maak dat ik van dezen dag af, mij geheel en al aan uwe dienst toewijde, zonder ooit wederom op te houden van U te beminnen. Ja, ik bemin U, mijn God, ik bemin U, oneindige goedheid, ik bemin U, mijne liefde, mijn geluk, mijn leven, mijn al.

SCHIETGEBED.

Lieve Jezus, Gij wilt dat ik aan U geheel en al toebehoore; welaan, ik wil dan ook geheel en al de uwe zijn.

Hier de oefening der geestelijke Communie. Zie bladz. 32.

BEGROETING VAN MARIA.

O hoeveel troost ontwaar ik te midden van mijne ellenden en wederwaardigheden, en welk een kracht gevoel ik tegen de bekoringen, wanneer ik aan U denk, lieve moeder Maria, en uwe hulp inroep: Waarlijk, gij Heiligen, gij hadt wel groot gelijk, dat Gij mijne lieve Moeder Maria, noemdet, nu eens met den H. Ephrem, *eene veilige haven voor hen, die in gevaar zijn van schipbreuk te lijden* (portus vexatorum), dan eens met den H. Bonaventura, *de troost der ellendigen* (solatium miserorum); dan wederom met den H. Germanus, *de staakster van onze zuchten*, (requies gemituum nostrorum.) O mijn lieve moeder Maria, wees dan nu ook voor mij eene troostende moeder; beladen ben ik met zonden, en overal omringd van vijanden, die het op mijne ziel gemunt hebben, terwijl ik zonder deug-

den
Go
ten
en
uw
nie
lev
ka

lie
me

vl

Cl

den ben, en koude in de liefde tot God; nog eens, wees mij eene troostende moeder, o allerheiligste Maagd, en troost mij daarmede, dat Gij door uwe voorspraak maakt, dat ik een nieuw leven beginne, en zulk een leven, dat aan uwen Zoon en aan U kan behagen.*

SCHIETGEBED.

Maak een ander mensch van mij, lieve moeder Maria, maak een ander mensch van mij; Gij kunt dat doen.

GEBED TOT MARIA.

Tot U, o allerheiligste en onbevleete Maagd, enz. Zie bladz. 42.

XXIX. BEZOEK.

Gebed van voorbereiding: Heere Jezus Christus, enz. Zie bladz. 33.

O Jezus, goede herder, die uit liefde tot uwe schaapjes, niet tevreden met U zelve eens voor hen geslagtofferd te hebben op het altaar des kruises, nog daarenboven in het allerheiligste Sakrament, op onze altaren, op eene verborgene wijze onder ons hebt willen wonen, ten einde in ons midden en altijd bij ons te wezen, en U zóó den weg tot onze harten te banen, — ach! wiste ik toch gebruik te maken van uwe tegenwoordigheid, gelijk de heilige bruid van het Hooglied dit deed. O zeker, indien ik U waarlijk beminde, lieve Jezus, dan zou ook ik wel verlangen nacht en dag voor het Allerheiligste door te brengen, en bij uwe goddelijke Majesteit, aldaar onder de nederige gedaante van brood verscholen, zou ik die hemelsche geneugten en die tevredenheid smaken, die daar genoten worden door hen, wier hart voor U

alle
O
tot
kel
alle
gec
ik
en
om
te
lig
gel
zie
hei
Ma
let
U
ar
ik
me
na
aa
—
(
Exc

alleen geheel en al van liefde klopt. O ik bid U, lieve Jezus, trek mij tot U door het zoet dier onuitsprekelijke liefde, die Gij ons in het allerheiligste Sakrament des altaars geopenbaard hebt; dan, ja dan zeg ik zeker vaarwel aan de schepselen en aan al de genoegens dezer aarde, om mij geheel en al aan U alleen te hechten. Rijke vruchten van heilige deugden brengen aan God op die gelukkige zielen, die gewoon zijn zich met Jezus Christus in het allerheiligste Sakrament te onderhouden. Maar, ach! als ik op mij zelve let, dan ben ik beschaamd om voor U te verschijnen, o mijn Jezus, zoo arm en naakt aan deugden als ik ben. Gij wilt, dat men niet met ledige handen tot uw altaar nadere ⁽¹⁾, en ik, ik heb niets om U aan te bieden. Wat gedaan? niet

⁽¹⁾ *Non apparebis in conspectu meo vacuus.*
Exod. 23.

meer voor uw aanschijn komen? Maar neen, dat behaagt U ook niet. Nu weet ik wat ik doen zal: zoo arm als ik ben, ga ik toch tot U, terwijl ik van U verwacht, dat Gij mij voorzien zult met hetgeen Gij van mij begeert. Ik weet het: het was niet alleen om hen, die U beminnen, te loonen, dat Gij U een verblijf hebt uitgekozen op onze altaren, maar ook om aan ellendigen, gelijk ik ben, uwe gunst te bewijzen. O laat mij, ik smEEK U, uwe gunst van dezen dag af ondervinden. Ik aanbid U, o koning van mijn hart, opregte beminnaar der menschen, en liefderijke herder der schapen. Zie, daar nader ik tot den troon van uwe liefde, en, niets anders hebbende om U aan te bieden, waag ik het, mijn hart, hoe ellendig het ook zij, aan U op te dragen; ik wil dat het voortaan geheel en al aan U toebehoore. Met dat hart *kan* ik U beminnen; met

dat
ner
is.
lie
en
dat
ku
lin
vin
Ch
ge
all
om
in
Ik
on
he
taa
he
to
no

dat hart *wil* ik U dan ook bemin-
nen, zooveel maar in mijn vermogen
is. Trek het tot U, dat hart, mijn
lieve Jezus, en maak dat het geheel
en al gehecht zij aan uwen wil, zoo-
dat ik van dit oogenblik af van mij
kunne zeggen, wat uw beminde leer-
ling Paulus eens van zich zeide: *Ego*
vinctus Christi; Gebonden ben ik met
Christus' liefdebanden. Vereenig mij
geheel en al met U, en maak dat ik
alles, tot mij zelve toe, vergete,
om eens zoo gelukkig te worden van
in eeuwige liefde U alleen te bezitten.
Ik aanbid U, mijn Heer en mijn God,
onder de gedaante van brood hier in
het allerheiligste Sakrament des al-
taars tegenwoordig; ik bemin U en
hecht mij aan U vast; o vermeerder
toch mijne liefde, en dat ik U toch
nooit wederom verlate!

SCHIETGEBED.

Lieve Jezus, Gij alleen zijt mij genoeg.

*Hier de oefening der geestelijke
Communie. Zie bladz. 32.*

BEGROETING VAN MARIA.

De H. Bernardus noemt Maria *vi-
am rigiam Salvatoris*, dat is: *eenen
veiligen weg om tot den Zaligmaker en
de zaligheid te geraken*; en naar het
zeggen van denzelfden Heilige, brengt
Maria ons tot God, en worden wij
door haar naar Hem als gedragen ⁽¹⁾.
Zoo dan, lieve moeder Maria, wacht
niet tot dat ik zelf tot God kome,
maar draag Gij mij op uwe armen
naar Hem toe; ja draag mij, draag
mij, en gebruik geweld, als ik on-
willig ben. Laat het zoete en aan-
lokkelijke van uw liefdevol hart mijne
ziel treffen, en mijnen wederspanni-
gen wil overhalen, om toch eens voor
altijd vaarwel te zeggen aan de ijdel-
heid der wereld, en niets anders

---

(1) *Vehiculum ad Deum animarum nostrarum.*

meer te zoeken dan God alleen, en de vervulling van Zijnen heiligen wil. Laat mij zien, hoe vermogend Gij zijt, o Maria, en voeg bij uwe andere wonderen, ook nog dit wonder uwer barmhartigheid, van namelijk mij van Gods geslagen vijand tot zijnen grooten vriend te maken.

SCHIETGEBED.

O Maria, Gij kunt mij heilig maken, en dat Gij dit doen zult, dat hoop ik.

GEBED TOT MARIA.

Tot U, o allerheiligste en onbevleete Maagd, enz. Zie bladz. 42.

XXX. BEZOEK.

Gebed van voorbereiding: Heere Jezus Christus, enz. Zie bladz. 33.

Cur faciem tuam abscondis? JOB 14.
Waarom verbergt gij uw aanschijn voor mij? Te zien, dat God zijn aanschijn

verborg, maakte Job bevreesd; als wij daarentegen bemerkten, dat Jezus Christus Zijne majesteit verbergt in het allerheiligste Sakrament, jaagt ons in dit geen vrees aan, neen, maar integendeel, het vervult ons met liefde en vertrouwen, omdat Jezus, juist om ons vertrouwen in Hem grooter te maken en ons Zijne liefde te openbaren, onder de gedaante van brood op onze altaren heeft willen schuilen ⁽¹⁾. Maar wie ook zou met vertrouwen tot Jezus durven naderen, voor Hem zijn hart openleggen en Hem zijne verlangens te kennen geven, indien die Hemelkoning op onze altaren zich vertoonde te midden van den glans Zijner Majesteit?

O lieve Jezus, welk een heerlijke vond van uwe liefde was het, onder de nederige gedaante van brood bij de menschen uw verblijf te nemen,

---

(1) *Dum Deus in hoc sacramento faciem suam abscondit, amorem suum detegit.*

om alzoo toegankelijk te wezen voor wie maar verlangt met U te spreken! Hij had wel groot gelijk, de Profeet Isaias, met te zeggen, dat men luid op en overal zou vermelden de liefdevonden van onzen Goeden God ⁽¹⁾. O allerliefderijkst hart van mijn Jezus! overwaardig zijt Gij aller harten te bezitten. O hart van mijn Jezus, altijd brandend van de zuiverste liefde! o verslindend vuur, verteer in mij geheel en al den ouden mensch, vernieuw mij, en laat ik voortaan een leven leiden van liefde en genade! Vereenig mij zoo innig met U, lieve Jezus, dat ik nooit wederom van U gescheiden worde! O hart van mijn Jezus, dat altijd open staat als een oord van toevlugt voor de ziel, o neem ook mij op! O hart, om de zonden der wereld zoo doorwond op het kruishout, verleen mij een op-

⁽¹⁾ *Notas facite in populus adinventiones ejus.*
Is. 22.

regt berouw over mijne zonden! Ik weet, lieve Jezus, dat Gij mij in dit goddelijk Sakrament diezelfde liefde toedraagt, die Gij voor mij hadt, toen Gij voor mij stierft op het kruis; groot daarom is uw verlangen om mij geheel en al met U te vereenigen. En zou ik dan nog langer kunnen weigeren aan dit verlangen te voldoen, en aan uwe liefde geheel mijn hart ten offer te brengen? Ach, tref Gij dat hart, doorwond het, lieve Jezus, hecht, bind het aan U en vereenig het geheel met uw hart! ik maak heden het vast besluit, onder den bijstand uwer genade, U de hoogstmogelijke voldoening te geven, door alle menschelijk opzicht met de voeten te treden, en aan U op te offeren neigingen, vermaken, gemakken, alles, in één woord, wat mij verhinderen kan volmaaktelijk aan U genoeg te geven. Help mij lieve Jezus, dit mijn voornemen

zoo getrouw na te leven, dat van dezen dag af al mijne gedachten, woorden en werken in alles overeenkomstig zijn met uw goddelijk welbehagen. O liefde van mijn God, wees Gij het eenigste voorwerp van mijne liefde! En Gij, Maria, mijne hoop, Gij die alles vermoogt bij God, verkrijg Gij mij door uwe voorspraak de genade van tot aan mijnen dood toe een getrouwe dienaar te zijn van Jezus' zuivere liefde. Amen, amen.

SCHIETGEBED.

Quis me separabit a charitate Christi?
Wie zal mij van Jezus' liefde scheiden?

Hier de oefening der geestelijke Communie. Zie bladz. 32.

BEGROETING VAN MARIA.

De H. Bernardus zegt, dat de liefde, die Maria ons toedraagt, noch grooter, noch vermogender kan wezen dan zij

inderdaad is (1). Zoo zijt gij dan, o allerzuiverste Maagd, rijk aan magt en rijk aan liefde; Gij kunt mij redden, en wilt dit ook doen. En daarom bid ik U heden met den godvruchtigen Blossius (2): Lieve moeder Maria, sta mij aanhoudend bij in dien zwaren strijd, dien ik te voeren heb tegen de Hel; wanneer Gij ziet, dat ik op het punt ben van te bezwijken, o reik mij dan spoedig uwe hand, en voorkom mijnen val! O God! wat al bekoringen zal ik nog te overwinnen hebben voor mijnen dood! O laat niet toe, Maria, mijne hoop, mijne sterkte, laat niet toe, dat ik ooit Gods genade verlieze; ik neem mij voor, om, zoo- dra ik bekoord worde, altijd mijne toevlugt tot U te nemen, door U toe te roepen: .

---

(1) *Potentissima et piissima charitas Dei matris et affectu compatiendi et subveniendi abundat affectu, æque locuples in utroque.*

(2) *O domina, me pugnantem protege, me vacillantem confirma.*

SCHIETGEBED.

Help mij, Maria! Maria, help mij!

GEBED TOT MARIA.

Tot U, o allerheiligste en onbevleete Maagd, enz. Zie bladz. 31.

XXXI. BEZOEK.

Gebed van voorbereiding: Heere Jezus Christus, enz. Zie bladz. 33.

O welk een treffend gezicht moet het geweest zijn, onzen Zaligmaker te zien bij Jakobs bron, ten dage dat Hij, vermoeid van de reize, met een vriendelijk gelaat daar zat te wachten op de Samaritaansche vrouw, ten einde haar te bekeeren en zalig te maken! ⁽¹⁾ Even zoo, uit den hemel nedergedaald op onze altaren,

---

(1) *Jesus ergo sedebat sic supra fontem Jo. 4.*

wacht Jezus, als bij zoo vele bronnen van genaden, zijne verlostent, hen uitnoodigende om Hem ten minste voor eenige oogenblikken gezelschap te houden, ten einde hunne harten in liefde tot Hem te doen ontvlammen. Het is alsof van onze altaren, waarop Jezus in het allerheiligste zijn verblijf houdt, eene stem uitgaat, die ons gedurig toeroept: Waarom komt gij niet tot mij, die u zoo teeder bemin, en uit liefde tot u onder deze nederige gedaante van brood mij verberge! wat vrees kunt gij toch hebben? Weet gij dan niet, dat ik nu niet op aarde ben gekomen om het menschedom te vonnissen, maar alleen om mijne genade te schenken, en zalig te maken wie tot mij zijne toevlugt neemt; daarom alleen houde ik mij in dit geheim van liefde verborgen. ⁽¹⁾

Begrijpen wij het toch wel: gelijk

⁽¹⁾ *Non veni, ut judicem mundum, sed ut salvificem mundum.* Jo. II.

Jezus in den Hemel onze zaak behartigt, ⁽¹⁾ zoo doet Hij dit ook nacht en dag in het allerheiligste Sakrament des altaars, zich zelven ten offer aan Zijnen hemelschen Vader opdragende, om van Hem allerlei genaden en barmhartigheid voor ons te verkrijgen. Daarom zeide de godvruchtige Thomas van Kempen, dat wij tot Jezus in het Allerheiligste gaan moeten zonder schroom, en met hem spreken, gelijk een vriend gewoon is met zijnen vriend te doen ⁽²⁾.

Vermits dit uw verlangen is, o mijn verborgen God en koning, zoo wil ik dan ook vol vertrouwen mijn hart voor U openen. Ik weet het, lieve Jezus, welk ongelijk de menschen U aandoen. Gij, Gij bemint hen; maar uwe liefde wordt van hunnen kant door geene

---

⁽¹⁾ *Semper vivens ad interpellandum pro nobis.*
HEBR. 7.

⁽²⁾ *Sicut solet loqui dilectus ad dilectum, amicus ad amicum.*

wederliefde vergolden. Gij doet hun wel, en krijgt daarvoor verachting in plaats van dank; Gij wilt tot hen spreken, en zij weigeren naar U te luisteren; Gij biedt hun uwe genade aan, en zij willen die niet. En ach, lieve Jezus, ben ik, ook ik niet onder het getal van die ondankbaren? Maar, welaan, ik wil mijn leven beteren; de dagen, die mij overschieten wil ik besteden om het leed te vergoeden, dat ik U heb aangedaan, en daarom wil ik alles doen wat in mijn vermogen is, om aan U genoeg te geven. Zeg mij maar, lieve Jezus, wat Gij van mij verlangt; ik wil alles doen zonder eenige uitzondering. Doe mij uwen wil kennen door hen, die bij mij uwe plaats bekleeden. Ja, mijn God, van dit oogenblik af is mijn besluit genomen: ik wil niets achterlaten van hetgeen ik voortaan weten zal, dat aan U het aangenaamste is; ja, dat wil ik, al moest

ik er ook alles om verliezen, ouders, vrienden, achting, gezondheid, ja zelfs mijn leven. Want wat beteekent het toch alles te verliezen, mits men aan U genoeg geve? O gelukkig verlies, dat geleden wordt om aan U te behagen! O God van mijne ziel; ik bemin U, oneindige God, die boven alles beminnelijk zijt; en om U te beminnen vereenig ik mijne liefde met die der Serafijnen, met die van Maria en met die van Jezus, uwen Zoon. Ik bemin U uit al mijne krachten, en U alleen wil ik beminnen, en altijd wil ik U alleen beminnen.

SCHIETGEBED.

Ik ben de Uwe, o mijn God, en Gij zijt de mijne.

Hier de oefening der geestelijke Communie. Zie bladz. 32.

BEGROETING VAN MARIA.

De zalige Amadeus zegt, dat onze

allerheiligste moeder Maria niet op-
 houdt met voor ons aan God hare
 magtige gebeden op te dragen (1).
 Want, voegt dezelfde schrijver er bij,
 Maria, onze ellende ziende, en de
 gevaren waarin wij verkeeren, wordt
 door haar moederhart genoopt om
 ons bijstand te bieden (2). Zoo kent
 Gij dan, mijne lieve moeder Maria,
 den ellendigen staat van mijne ziel;
 Gij weet, welke gevaren mij omrin-
 nen, en draagt uwe gebeden voor mij
 op. O bid voor mij, bid, en houd
 niet op met bidden, tot dat ik U in
 den Hemel daarvoor mag komen dan-
 ken. Naast Jezus zijt Gij, mijne al-
 erlijkste moeder, de zaligheid van
 uwe dienaars. O die genade smEEK
 uwe heden van U af, dat ik een ge-
 trouwe dienaar van U zij tot aan mijnen

(1) *Adstat beatissima virgo vultui Conditoris,
 ecce potentissimã semper interpellans pro nobis.*

(2) *Videt enim nostra discrimina, nostrique cle-
 ns ac dulcis Domina materno affectu miseretur.*

dood, opdat ik in den Hemel bij U moge komen, in de volle verzekering van nooit van U gescheiden te zullen worden zoo lang God, God zal wezen.

SCHIETGEBED.

Lieve moeder Maria, maak dat ik altijd uw kind blijve!

GEBED TOT MARIA.

Tot U, o allerheiligste en onbevleete Maagd, enz. Zie bladz. 42.

EINDE

*van de Bezoeken bij het allerheiligste
Sakrament.*

GEBEDEN

GEDURENDE

DE H. OFFERANDE DER MIS.

In den naam des Vaders en des Zoons en des Heiligen Geestes. Amen.

Om U te verheerlijken, o aanbiddelijke Drieëenheid, Vader, Zoon en Heilige Geest, wil ik heden de onbloedige offerande van het nieuwe Verbond bijwonen en U dezelve opdragen, mij in den geest vereenigende met den Priester. Laat ondertusschen, door uwe genade, mijn hart gevoelen, wat het zou hebben moeten gevoelen, ware ik bij de bloedige offerande op Golgotha tegenwoordig geweest.

CONFITEOR.

Ik beschuldig mij voor U, o mijn

God, en voor de allerzuiverste maagd Maria en al de heiligen, dat ik gezondigd heb door gedachten, woorden en werken. Daarom bid ik de allerheiligste Maagd en al de heiligen, dat zij bij U voor mij vergiffenis voor mijne zonden afsmeeken. O mijn God, vergeef mij al wat ik tegen U misdaan heb, om de verdiensten van onzen Heere Jezus Christus, uwen Zoon.

KYRIE ELEISON.

Zeg driemaal: Heere, ontferm U onzer! Christus, ontferm U onzer! Heere, ontferm U onzer.

GLORIA IN EXCELSIS.

Eere zij aan God in den Hemel, en vrede op aarde aan de menschen, die van goeden wille zijn. Wij prijzen U, wij aanbidden U, wij verheerlijken U, wij danken U om uwer groote glorie wille, o God, Koning

des Hemels, God, almachtige Vader! O Jezus Christus, Heere God, Lam Gods, eeniggeboren Zoon des Vaders, Gij, die de zonden der wereld wegneemt, ontferm U onzer! Gij, die de zonden der wereld wegneemt, zie genadig neer op ons gebed! O Gij, die daar zit aan de rechterhand des Vaders, ontferm U onzer! want Gij zijt alleen heilig, alleen Heer, alleen de Allerhoogste, o Jezus Christus, met den H. Geest in de heerlijkheid van God den Vader. Amen.

ONDER DE GEBEDEN VOOR
HET EPISTEL.

O Heere, verleen ons door de voorpraak van onze beschermheiligen, al die genaden, welke de Priester, uw dienaar, voor zich en voor ons van U afsmeekt. Met zijn gebed vereenigd, verzoek ik U ook genadig neêr te zien op al diegenen, voor

wie ik verplicht ben te bidden. Verleen ons allen, o mijn God, al die genaden, die Gij weet dat wij behoeven om tot de eeuwige gelukzaligheid te geraken. Wij smeecken U daarom in den naam van Jezus Christus, onzen Heere. Amen.

TERWIJL DE PRIESTER HET
EPISTEL LEEST.

O mijn God, boven zoo vele anderen, die nog in de duisternissen der dwaling verkeeren, heb ik het geluk van uwe heilige Wet te kennen. Uit geheel mijn hart onderwerp ik mij aan die heilige Wet. Met eerbied luister ik naar die Godspraken, die Gij ons door den mond van uwe Profeten verkondigd heb, en met die onderwerping, welke het schepsel aan het woord van zijnen God verschuldigd is, vereere ik dezelve.

O mijn God! schenk mij een hart gelijk dat der Heiligen van het oude Ver-

bond! Laat mij zoo vurig naar U verlangen als de Aartsvaders dit deden; laat ik U kennen en eerbiedigen gelijk de Profeten U beminnen en mij alleen aan U hechten gelijk de Apostelen!

ONDER HET EVANGELIE.

O mijn God! het is Jezus Christus, uw eeniggeboren Zoon, die tot mij spreekt in het heilig Evangelie, en mij omtrent mijne pligten onderrigt. Ja, het is zijn woord dat mij hier verkondigd wordt, dat belijde ik. Maar, helaas, wat zal het mij baten, o mijn Jezus, geloofd te hebben, dat het uw woord is, indien ik naar uw woord niet leve. Wat zal het mij baten, wanneer ik voor uwen regterstoel zal moeten verschijnen, het geloof gehad te hebben, indien ik overeenkomstig dat geloof niet geleefd heb. Ik geloof, ja, maar ik leef als geloofde ik niet, of als geloofde ik

een Evangelie, dat tegenstrijdig is met het uwe. O mijn Jezus! Geef mij moed en kracht om door mijn gedrag te toonen, dat ik waarlijk geloof. U alleen zal de eer daarvan toekomen.

CREDO.

Ik geloof in God, den almachtigen Vader, den Schepper van Hemel en aarde; en in Jezus Christus zijnen eenigen Zoon, onzen Heer, die ontvangen is van den H. Geest, geboren uit de Maagd Maria; die geleden heeft onder Pontius Pilatus, gekruisigd, gestorven en begraven is; die nedergedaald is ter helle, en ten derde dage verrezen van de dooden; die opgeklommen is ten Hemel, en zit ter rechterhand Gods zijns almachtigen Vaders; van waar Hij zal komen oordeelen de levenden en de dooden Ik geloof in God den H. Geest, de heilige Katholieke Kerk, de gemeenschap

der Heiligen, de vergiffenis der zonden, de verrijzenis des vleesches, en het eeuwige leven. Amen.

OFFERTORIUM.

Oneindig heilige Vader, almachtige en eeuwige God, die de instelling gewild hebt der offerande van het nieuwe verbond, eene offerande waarin Jezus uw eeniggeboren Zoon aan U zou opgedragen worden; zie, met Hem offer ik ook mij zelve aan U op, met alles wat uwe goedheid mij verleend heeft. Sla dan een genadigen blik op mij neder, en ontferm U mijner.

Ik draag haar aan U op, o mijn God, deze heilige offerande van het nieuwe Verbond, ten einde daardoor te erkennen uwe opperheerschappij over mij en over al de schepselen. Ik draag haar aan U op tot voldoening van mijne zonden, en tot dankzegging voor al de weldaden, waarmee Gij mij overladen hebt. Eindelijk,

ik
op
goe
ouc
den
die
eeu

V
gee
get
ma
en
der
om
zen
mij
te
de
toe
Du
ster
die

ik draag dit aanbiddelijk offer aan U op, ten einde van uwe oneindige goedheid te verkrijgen voor mij, mijne ouders, mijne weldoeners, mijne vrienden en mijne vijanden, al die genaden, die wij noodig hebben om tot de eeuwige zaligheid te geraken.

PREFATIE.

Vervul mij, o Heer, met uwen geest, en laat mijn hart, geheel afgetrokken van het aardsche, nu alleen maar denken aan U, O God van Hemel en aarde, almachtige en eeuwige Vader, hoe groot is mijne verplichting om U overal en te allen tijde te prijzen en te verheerlijken! ik vereenig mij met Jezus Christus om U gedurig te aanbidden. Door Hem brengen al de gelukzalige geesten hunne hulde toe aan uwe goddelijken Majesteit. Duld, o Heere, dat wij onze zwakke stemmen paren bij de lofzangen van die zalige koren, en met hen U toe-

roepen: Heilig, heilig, heilig is de Heer, de God der heirscharen. Heel het aardrijk is vol van Zijne glorie.

GEBED VOOR DE LEVENDEN.

Wij smeeken U, o God! om de verdiensten van het bitter lijden en den dood van Jezus Christus onzen Heer, bescherm, heilig en verhef uwe Kerk, de bruid van uwen geliefden Zoon. Vervul hare bedienaars met uwen heiligen Geest, opdat allen, die Gij hun hebt aanbevolen, door hunne goede voorbeelden gesticht, een aan U behagelijk leven leiden mogen, en eens geraken tot de eeuwige gelukzaligheid, Amen.

In het bijzonder bevelen wij U aan, o mijn God, allen voor wie regtvaardigheid, dankbaarheid en liefde ons verplichten te bidden, en allen, die bij deze H. offerande tegenwoordig zijn, bijzonderlijk N. en N.

Wij bidden U ook, almachtige God,

dat gij alle zondaars tot eene opregte bekeering wilt opwekken, en al diegenen, die in gevaar zijn van te zondigen, met uwe genade wilt versterken, en voor den val behoeden.

BIJ DE OPHEFFING.

O Jezus, vleeschgeworden Woord, waarlijk God en waarlijk mensch! ik geloof, dat Gij hier op dit altaar tegenwoordig zijt; ik aanbid U allernederigst; ik bemin U uit geheel mijn hart; en dewijl Gij uit liefde tot mij onder deze nederige gedaante van brood hebt tegenwoordig willen wezen, zoo offer ik ook mij zelve geheel en al aan U op.

Ik aanbid dat kostbaar bloed, dat Gij voor de zaligheid van het menschedom vergoten hebt. O dat het toch niet nutteloos voor mij vergoten zij! Laat ik deelachtig worden aan de verdiensten van uw zoenoffer. Mijn leven offer ik aan U op, o mijn Jezus,

uit dankbaarheid voor die liefde, waarmede Gij voor mij den dood des kruises hebt willen sterven.

GEBEDEN VOOR DE OVERLEDENEN.

Gedenk, o Heer, uwer dienaars en dienaressen, bijzonderlijk N. en N., die in het ware geloof uit dit leven zijn gescheiden. Laat hen (*haar*,) en allen die in Christus ontslapen zijn, toch spoedig ingaan tot de eeuwige rust en de vreugde des Hemels, om daar in uw koninkrijk met al de Engelen en de Heiligen uwen lof te zingen in alle eeuwigheid. Amen.

PATER NOSTER.

Hier bidt men aandachtig het *Onze Vader*.

AGNUS DEI.

Lam Gods, dat wegneemt de zonden der wereld, ontferm U onzer!

Lam Gods, dat wegneemt de zonden der wereld, ontferm U onzer!

Lam Gods, dat wegneemt de zonden der wereld, geef ons uwen vrede!

BIJ DE COMMUNIE VAN DEN PRIESTER.

Lieve Jezus, ik geloof dat Gij in het allerheiligste Sakrament des Altaars wezenlijk tegenwoordig zijt. Ik bemin U boven al, en wenschte U in mijn binnenste te ontvangen. Maar dewijl ik dit thans niet werkelijk doen kan, zoo smEEK ik U, om ten minste op eene geestelijke wijze in mijn hart te komen. Zie, ik omhels U, als hadde ik U reeds werkelijk ontvangen, en ik vereenig mij geheel en al met U. Laat niet toe, o lieve Jezus, dat ik mij ooit van U afscheide!

ONDER DE LAATSTE GEBEDEN VAN DEN
PRIESTER.

Voor mij hebt Gij U aan uwen.

hemelschen Vader opgeofferd, o mijn Jezus! Zie, uit dankbaarheid daarvoor wil ik mij nu ook geheel en al opofferen aan U. Al de wederwaardigheden, die het U behagen zal mij over te zenden, zal ik met onderwerping aannemen, en die vereenigen met uw lijden. Zuiver wil ik mijne ziel bewaren van alle smetten der zonden. Ik zal getrouw zijn aan uwe heilige wet, en heb een vast voornemen gemaakt van liever alles te verliezen en alles te lijden, dan tegen U te zondigen.

DE ZEGEN DES PRIESTERS.

Zegen, o mijn God, dit heilig voornemen; zegen ons allen door de hand van den Priester, uwen dienaar, en laat uw zegen altijd op ons blijven.

ONDER HET LAATSTE EVANGELIE.

O Jezus, eeniggeboren Zoon des

Va
ge
he
die
al
lijk
een
vo
da
zu
rel
U
be

va

Vaders, die uit den Hemel zijt neder-
gedaald, ten einde ons den weg daar-
heen te toonen, ik aanbid U met den
diepsten eerbied; in U alleen stel ik
al mijn vertrouwen, terwijl ik vaste-
lijk hoop, dewijl Gij mijn God zijt,
een God die mensch geworden zijt
voor de zaligheid van het menschdom,
dat Gij mij ook de noodige genaden
zult schenken, om hier op deze we-
reld mijne zaligheid te bewerken, en
U eens in alle eeuwigheid te mogen
bezitten in den Hemel. Amen.

EINDE

*van de gebeden onder de H. Offerande
der Mis.*

G E B E D

VAN DEN

H. ALPHONSUS MARIA DE LIGUORI,

TOT DE ALLERHEILIGSTE MAAGD,

om door hare voorspraak de genaden te verkrijgen
van zich met God weder te verzoenen.

Allerliefste moeder Maria, allerheiligste Maagd! zie, hier ligt aan uwe voeten een ellendige zondaar, die een slaaf der hel geworden is; hij neemt zijne toevlugt tot U, en stelt op U zijn vertrouwen. Ik verdien het wel niet, mijne lieve Moeder Maria, dat Gij mij nog aanziet; maar ik weet toch ook dat Gij, bedenkende, dat uw Zoon op het kruishout gestorven is om de zondaars zalig te maken, hun, om zich met God te kunnen verzoenen, zoo gaarne uwen bijstand wilt verleenen. O barmhartige moeder, sla uwe oogen op den

ellendigen staat van mijne ziel, en heb medelijden met mij. Ik hoor U door allen noemen de toevlugt der zondaars, de hoop voor hen, die zouden wanhopen, en den bijstand voor hen, die hulp behoeven. Zoo dan, o mijn allerliefste moeder Maria, zijt Gij mijne toevlugt, Gij mijne hoop, Gij mijn bijstand. Door uwe voorspraak bij God voor mij, moet Gij maken dat ik zalig worde. Kom mij te hulp, o Maria, om de liefde die Gij aan Jezus Christus toedraagt; reik uwe hand aan eenen ellendige, die gevallen is, opdat hij uit zijne zonden kunne opstaan; hij beveelt zich aan U zoo ernstig aan. O ik weet het, het is voor U een zoete troost, den boetvaardigen zondaar zoo veel hulp te verleenen als Gij maar kunt. Sta mij dan bij, o Maria, en maak dat ik wederom met God verzoend worde; Gij kunt dit doen. Zie, ellendige die ik ben, door mijne zonden heb ik

Gods genade verloren, en mijne ziel ongelukkig gemaakt. Maar ik werp mij in uwe armen, ik geef mij over in uwe handen; zeg mij, wat ik doen moet, om mij wederom met God te verzoenen; ik ben bereid om alles te doen. God zendt mij tot U; Hij wil dat ik tot uw liefdevol hart mijne toevlugt neme, ten einde, op uwe voorspraak, wederom in Gods genade opgenomen te worden door de verdiensten van Jezus Christus uwen Zoon. Ik neem alzoo mijne toevlugt tot U, o mijne allerliefste moeder Maria! Gij, die voor zoo veel anderen uwe gebeden aan Jezus opdraagt, o ik smEEK U er om, bid Jezus ook voor mij! Zeg Hem, dat Hij mij mijne zonden vergeve, dan zal Hij mij die ook vergeven; zeg Hem, dat Gij verlangt dat ik zalig worde, dan word ik ook zalig. Toon eens, Maria, welk goed gij weet te doen aan iemand die op U zijn vertrouwen stelt. Amen.

G E B E D
VAN DENZELFDEN HEILIGE
TOT MARIA ,

om door hare voorspraak de genade te verkrijgen
van in het goede te volharden.

O allerheiligste Maagd , Koninginne des Hemels, ik was een tijd lang een ellendige slaaf van den duivel, maar thans wil ik uw dienaar zijn, en dat voor geheel mijn leven. O , ik bid U, neem mij voor uwen dienaar aan, en verstoot mij toch niet, gelijk ik anders wel verdiend zou hebben. Allerliefste Moeder Maria! ik heb al mijne hoop op U gevestigd; van U hoop ik alle goed. Ik dank er God voor, dat Hij mij door zijne barmhartigheid dit vertrouwen op U heeft ingeboezemd; dat vertrouwen is voor mij een goed onderpand van mijne zalig-

heid. Ach ja, het is maar al te waar! dat ik ellendeling vroeger in zonden gevallen ben, is daarom gebeurd, omdat ik mijne toevlugt niet genomen had tot U. Thans hoop ik door de verdiensten van Jezus Christus de vergiffenis mijner zonden verkregen te hebben. Maar ik kan wederom het ongeluk hebben van Gods genade te verliezen; o neen, het gevaar is niet voorbij; mijne vijanden slapen niet. Ach, hoe vele bekoringen zal ik nog te overwinnen hebben! Bescherm Gij mij en sta mij bij, allerliefste moeder Maria, en laat niet toe, dat ik ooit wederom een slaaf des duivels worde. Ik weet het, Gij zult mij hulp verleen; en door uwen bijstand zal ik den duivel overwinnen, indien ik tot U mijne toevlugt neme; maar hiervoor ben ik bevreesd, dat ik, wanneer ik in gevaar zal zijn van te zondigen, vergeten zal uwe hulp in te roepen, en alzoo ongelukkig worde. Daarom,

alle
voor
wij
altij
vlug
mij
mij
toe
ong

allerliefste moeder Maria, verkrijg voor mij die genade, dat ik, zoo dikwijls de hel mij komt bestormen, er altijd aan denke om tot U mijne toevlugt te nemen en dan uitroep: Sta mij bij, Maria, kom mij te hulp, mijne allerliefste moeder! laat niet toe dat ik God verlieze en mijne ziel ongelukkig make! Amen.

E I N D E.
